

Finnish
As The Eagle Stirreth
60-0403

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Niin kuin kotka kiihottaa

Tulsa, OK, USA

3.4.1960

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

²⁹⁷ Uskotko sinä, että Jumala voi auttaa sinua? Uskotko, että Jumala voi kertoa minulle, mikä sinua vaivaa? Sinulla on ankara päänsärky. Sinulla on huimauskohtauksia. Sen aiheuttaa niskassasi oleva kasvain. Näin on. Uskotko Jumalan tietävän, kuka sinä olet? Sinä olet sananpalvelija. Nimesi on saarnaaja Jack Cole. Se on tarkalleen oikein. Mene, usko, herra.

²⁹⁸ Jokainen teistä, jolla on huimauskohtauksia ja on päänsärkyä, nouskaa jaloillenne. Jokainen, joka on sairas, nouskaa jaloillenne. Oi, Jumala, mitä voisi tapahtua, jos se vain voisi... Mitä voisi tapahtua? Uskotteko te nyt? Kuinka moni uskova on täällä nyt vakuuttunut, että tämä asia on Pyhästä Hengestä? Kohottakaa kätenne. Minä en voi tehdä noita asioita.

²⁹⁹ Oletteko te uskovia? Laskekaa kätenne toistenne päälle ja pyytäkää perkelettä jättämään henkilö, jonka päällä teidän kätenne on. Teidän rukouksenne on ihan yhtä hyvä kuin minunkin. Laittakaa kätenne toistenne päälle. Se on oikein, rouva siellä ylhäällä, tuberkuloosi jätti sinut silloin.

³⁰⁰ Eturauhasvaivasi jätti sinut, veli. Voit laittaa kätesi alas ja huutaa ylistystä...?... naisen kanssa, joka seisoo vierelläsi. Se on mennyt lopullisesti. Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi.

³⁰¹ Tämä on Sitä, ystävät. Antakaamme ylistys Jumalalle. Oi, Herra, Sinä olet täällä. Tuomiten jokaisen perkeleen kaikissa töissään. Tuomitsen jokaisen pahan hengen. Saatana, sinut on paljastettu. Sinut on nuhdeltu Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Käsken sinua elävän Jumalan kautta; tule ulos tästä yleisöstä. Sinä et voi saada heitä enää epäilemään. Pyhä Henki on tehnyt itsensä todelliseksi heidän edessään. Sinä et voi saada heitä enää epäilemään. Heillä on kätensä toistensa päällä. Jeesus sanoi: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat; jos he laskevat kätensä sairasten päälle, he tulevat terveiksi." Saatana, sinä olet hävinnyt. Jeesus on lähellä, Sinä olet, taivaan Jumala. Voikoon sairauden voima, ja perkeleen voima olla murrettu noiden ihmisten päältä. Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

Niin kuin kotka kiihottaa

¹ Jääkäämme seisomaan hetkeksi rukousta varten. Oi, nämä viimeiset kokoukset aina koskettavat minua. Jotenkin, kun me juuri olemme löytäneet ja oppineet tuntemaan toisemme, miksi... juuri oppinut tuntemaan ihmisiä, ja seurustelemaan heidän kanssaan, silloin on jo aika mennä jonnekin muualle. Se aina saa minusta tuntumaan vähän surulliselta. Mutta katsomalla eteenpäin, katson tuohon päivään, jolloin me kaikki jälleen kohtaamme toisemme, ja silloin meidän ei koskaan enää tarvitse erota, jos Jeesus tulee ennen kuin jälleen tapaamme tämän maan päällä. Kuinkahan monet haluaisivat, että heitä muistetaan Jumalan edessä tänä iltapäivänä, kun kohotamme kätemme rukouksessa? Herra siunatkoon teitä. Kumartaisimmeko päämme hetkeksi.

² Kaikkivaltias Jumala, taivaiden ja maan luoja, ikuisen Elämän antaja ja jokaisen hyvän lahjan Antaja, me tulemme rukouksen kautta Sinun laupeutesi varjoihin, Jeesuksen, Sinun Poikasi Nimen kautta, antaaksemme Sinulle kiitoksemme tästä suuresta Tulsan kokouksesta, siitä mitä se on merkinnyt meille, se on paikka sydämissämme, jossa emme koskaan unohda näitä hienoja ihmisiä; Sinun Pyhä Henkesi on heissä. Mikä yhdessäolo se onkaan ollut, pienenä kokemuksena Taivaasta elämässämme, se on kokemus, jota emme koskaan unohda.

³ Me rukoilemme, Isä, että Sinun Henkesi aina pysyisi näissä ihmisissä. Voikoon tästä pienestä kokouksesta tulla esiin herätys kaikissa seurakunnissa kautta maan. Voitakoon suuria merkkejä ja ihmeitä saada aikaan. Me rukoilemme, Herra, että Sinä antaisit nämä asiat.

⁴ Täällä pöydällä on nenäliinoja ja pieniä kankaan paloja, jotka menevät sairaille ja ahdistetuille. Kaikkivaltias Jumala, minä rukoilen Sinua Jeesuksen Nimessä, että ketä tahansa sairasta nämä koskettavat, voikoot he parantua; ei vain omana rukouksenani, Isä, vaan yhdessä näiden kristittyjen kanssa, jotka täyttävät tämän suuren auditorion tänä iltapäivänä. Me uhraamme rukouksemme yksimielisyydessä niiden puolesta, jotka ovat tarpeessa.

⁵ Herra, me rukoilemme, että Sinä siunaisit tulevat toimintamme tänään. Me rukoilemme seurakuntien puolesta tänä iltana. Voikoon

kirkkaus ja sanoin kuvaamaton ilo olla jokaisessa seurakunnassa. Anna meille suuri Läsnäolosi vuodatus tänä iltapäivänä. Tulkoon Pyhä Henki Sanaan, ja tulkoon Se meidän lihaamme ja asustakoon täällä kanssamme tänä iltapäivänä. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen. Voitte istuutua.

⁶ Jokaiselle sananpalvelijalle, ja kaikille työntekijöille, vartijoille, järjestysmiehille ja kaikille muille; itseni ja ryhmäni puolesta: veli David, veli Roy, Billy Paul, Loyce, veli Fred Sothmann, veli Jim Maguire, veli Gene ja veli Leo, me kaikki haluamme kiittää teitä ystävällisyydestänne ja siitä, mitä te olette merkinneet meille tässä kokouksessa. Te olette olleet todella mukavia. Niin suuri arvostus ja rakkaus on täyttänyt sydämemme teitä kohtaan. Sitä ei tulla koskaan pyyhkimään pois. Se on siellä lähtemättömästi. Ja luotamme siihen, että Jumala on antava teille ylenpalttisen runsaasti, yli kaiken sen, mitä te koskaan voitte ajatella tai pyytää. Antakoon Jumala sen teille Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa armon rikkauksista.

⁷ Veli Tommy Osborn, hän on täällä kokouksessa, olkoon Herra Jumala veli Tommyn kanssa. Veli Oral loukkasi jalkansa tänään iltapäivällä, ja heti kokouksen jälkeen olen menossa rukoilemaan hänen puolestaan. Ja nyt kaikille veli Roberts'n työntekijöille ja veli Tommyn työntekijöille ja kaikille seurakunnille, olkoon Jumala kanssanne, on minun rukoukseni. Te tulette aina olemaan sydämessäni. Voikoon Tulsa pysyä kauan pystyssä, ja voikoon Jumalan työ kauan pysyä siinä, on meidän rukouksemme.

⁸ Ja me toivomme jälleen joskus voivamme olla kanssanne. Ja jos joskus voimme tehdä puolestanne jotakin... Minulla oli tapana sanoa: "Yö ei koskaan tule liian pimeäksi, eikä koskaan sada liian raskaasti, niin ettemme tekisi mitä tahansa vain vallassamme on, tehdäksemme elämän hieman mukavammaksi ja siunatummaksiksi teille." Jos vain voimme jotenkin auttaa, antakaa meidän tietää siitä. Soittakaa vain meille Jeffersonvilleen, Indianaan, numeroon Butler 2-1519, tai tulkaa tapaamaan minua Jeffersonvillessä. Me voimme lähettää teille rukousliinan tai rukoilla puolestanne, mitä tahansa me vain voimme tehdä. Me olemme teidän palvelijoitanne Herrassa.

⁹ Niinpä on jotenkin ikävää, kun tämän kaltaiset kokoukset päättyvät, kun on niin ihmeellistä aikaa, mutta joskus meidän joka tapauksessa on mentävä. Tietäen sen, että virran toisella puolella, kun elämä on kaikki ohitse jonakin päivänä, ja istun tuossa suuressa pöydässä, joka on

²⁸⁶ Tule uskoen koko sydämelläsi. Oi, Herra Jumala, taivaan ja maan Luoja, suo tämän naisen parantuminen, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen. Usko nyt.

²⁸⁷ Nyt, katso. Ei ole olemassa lääketieteellistä paranemista, mutta on olemassa taivaallinen paraneminen. Näin on. Uskotko, että tulet normaaliksi ja terveeksi? Kiroan... Minä kiroan tämän perkeleen, joka on tehnyt tämän tälle lapselle. Otan tämän kirouksen pois siltä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Tulkoon hän normaaliksi lapseksi. Aamen. Sen täytyy tulla. Hyvä on.

²⁸⁸ Mene iloitin ja tule terveeksi ja syö illallisesi ja...

²⁸⁹ Hyvä on. Tule, herra, uskon koko sydämelläsi. Herran Jeesuksen Nimessä, voikoon hän tulla parannetuksi. Aamen.

²⁹⁰ Tuo kosketti niin monia paikkoja yleisössä, hetkinen. Tuo... Kuinka monella teistä täällä on jännittynyt vatsa? Kohottakaa kätenne. On niin monia, etten voi... Näettekö tuonne? Jokainen teistä, jolla on jännittynyt vatsa, nousee ylös jaloillenne. Näin te pääsette siitä eroon. Nousee seisomaan hetkeksi. Seiskää hiljaa, herra. Mene, uskoen, veljeni. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ole parannettu.

²⁹¹ Tule, nyt. Usko koko sydämelläsi, Uskotko sinä, sisar? Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ole parannettu.

²⁹² Hermostuneisuus, se on aina ollut elämässäsi. Jumala siunatkoon sinua. Jokainen, jota vaivaa hermostuneisuus ja munuaiset, nousee seisomaan. Nousee seisomaan, jokainen, jolla on se. Mene, uskoen nyt ja pidä usko Jeesukseen Kristukseen. Seiskää tässä alhaalla.

²⁹³ Oi, Herra Jumaa, rukoilen Sinua osoittamaan armoa veljellemme ja tekemään hänet terveeksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

²⁹⁴ Pidä usko. Uskotko nyt, rakas sisar? Herran Jeesuksen Nimessä, olkoon hän parannettu, Isä, Jumalan kunniaksi.

²⁹⁵ Jotakin tapahtuu. Oliko siinä kaikki, Billy? Kyllä, tule tänne, herra. Olemmeko me vieraita toisillemme? Jumala tuntee meidät molemmat, vai mitä? Oi, sitä vain tapahtuu kaikkialla.

²⁹⁶ Muistakaa saarnaajat, veljeni, rakkaat kotka-veljeni, kun olen ollut poissa viikkoja, te tulette huomaamaan, että seurakuntanne todistaa tulleen parannetuiksi. He ovat parannetut, mutta he eivät tiedä sitä. Näettekö, näettekö? Sitä vain tapahtuu kaikkialla. Miksei meille voisi olla tällaista uskoa aloittaessamme, ystävät? Tätä se on.

²⁷⁶ Tule. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoon sisaremmi tulla parannetuksi, Isä. Kylä, usko nyt. Sama asia tulee tapahtumaan tuolla alhaalla, jos te ette epäile.

²⁷⁷ Oi, Jumala, siunaa tätä raukkaa, rakasta veljeä. Rukoilen, taivaallinen Isä, että Sinä parantaisit hänet ja tekisit hänet terveeksi. Tapahtukoon niin, että hän saa näkönsä ja tulee terveeksi, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²⁷⁸ Pidä usko, nyt. Älä epäile. Minä en voi parantaa. Hän on juuri tässä. Hän on Parantaja. Älä epäile. Ole kuin sokea Bartimeus: jatka kätesi katsomista.

²⁷⁹ Jeesuksen Kristuksen Nimessä...?... voikoon tämä sisar olla parannettu.

²⁸⁰ Hyvä on. Tule, rakas sisar. Uskotteko te, kaikki, todella...

²⁸¹ Jotakin tapahtui. Hetkinen. Tuo kaveri, joka istuu tuolla, sinulla on astma, herra. Näin on. Sinä rukoilit. Sinä käännyt sanoaksesi: "Eikö se olekin ihmeellistä?" Kerron sinulle myös toisen asian; kaksi kolmannelta vatsastasi on otettu pois vatsavaivan takia. Onko sen oikein, eikö olekin? Jos se on oikein, heiluta kättäsi. Ja me olemme vieraat toisillemme. Jeesus Kristus paransi sinut. Uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Jatkaa matkaasi iloiten.

²⁸² Oi, älkää epäilkö; uskokaa.

²⁸³ Hyvä on, rouva. Sinä... Odottakaa hetki. Nyt, sinä et ole täällä itsesi takia. Sinä olet täällä jonkun toisen puolesta. Näin on. Ja veljesi ei ole täällä. Veljesi ei ole edes tästä valtiosta. Hän on Saint Louisista. Hän on sairaalassa. Hänellä on sydänvaiva, ja hän on sananpalvelija. Ja sinä ajattelit, että jos kulkisin ohitse ja laskisin käteni päällesi, että sinä voisit, minä en tiennyt mistä puhun. Mutta minä tiesin. Joten jatka matkaasi. Hän on tuleva terveeksi ja oleva...?... Hyvä on. Pidä usko. Jatka vain eteenpäin.

²⁸⁴ Tuolla on toinen nainen ajatellen samaa asiaa juuri nyt tyttärestään, joka tuli surmatuksi. Rouva Weatherman -- Waterman, niin se on. Rouva Waterman, usko nyt koko sydämelläsi. Tyttäresi otettiin pois tarkoituksella. Älä epäile. Usko Jumalaan.

²⁸⁵ Oi, Jumala, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, tulkoon hän terveeksi. Aamen.

levitetty läpi taivaan, Hääaterialla, niin silloin me katsomme pöydän ylitse toinen toisiamme ja tulemme muistamaan näitä aikoja.

¹⁰ Epäilemättä pieni ilon kyynel on vierivä alas poskiltamme, ja Kuningas on kaikessa kauneudessaan tuleva ihanassa valkoisessa viitassaan ja pyyhkivä kaikki kyyneleet pois silmistämme ja sanova: "Älkää enää itkekö. Se on kaikki nyt ohitse. Menkää sisälle Herran iloihin, jotka ovat valmistettu teitä varten maailman perustamisesta asti." Se on se hetki, jota varten minä elän.

¹¹ Katsoessani täällä näitä saarnaajia, jotka ovat yhteistyössä kanssani, näen, että monet heistä ovat itseäni vanhempia. He ovat ehkä joskus olleet täällä ulkona kaduilla kitaran ja tamburiinin kanssa, valmistamassa tietä; asettamassa katukiviä paikoilleen ja tasoittamassa epätasaisia paikkoja, jotta tämä palvelustehtävä, jonka Herra on antanut minulle, voisi kulkea eteenpäin sileää tietä.

¹² Kalliit veljeni, tunnen itseni pieneksi seisomaan täällä, teidän istuessanne siellä alhaalla. Se on totta. Jos jollekin tulee antaa kunnia, niin se kuuluu teille. Voikoon Jumala aina runsaasti siunata teitä. Toivon voivani olla läsnä tuona päivänä, kun palkkiot jaetaan, ja nähdä kuinka teidät kruunataan Hänen Kirkkaudellaan.

¹³ Huutama hetki sitten puhuin erään saarnaajan kanssa siellä takana. Hän sanoi, että hänen nimensä oli veli Nathan. Hän työskentelee juutalaisten keskuudessa. Ja hän sanoi: "Veli Branham, ensimmäisenä iltana, kun olit täällä..." Hän oli täällä sairaan vaimonsa kanssa, ja hän sanoi: "Sinä kutsuit minut nimeltä kokouksessa, ja kerroit minulle, kuka olin, ja vaimostani ja hänen sairaudestaan. Siitä alkaen hän on tullut terveemmäksi koko ajan. Hän selviytyy hienosti." Ja on niin monia kirjoituksia ja todistuksia, joita olemme kuulleet.

¹⁴ Jos teillä nyt ei ollut tilaisuutta tuoda nenäliinaanne tänne, niin jos me vain voimme auttaa teitä jollakin tavalla, lähettää teille pienen liinan... Siellä on pieniä kaavakkeita; meillä on rukouslista, joka menee ympäri maailman. Ihmiset nousevat ylös kaikkina vuorokauden hetkinä läpi yön ja pitävät tätä rukouslistaa. Itärannikon vakioaikaan, me rukoilemme kello yhdeksältä aamulla, kello kahdeltatoista päivällä ja kello kolmelta iltapäivällä. Ne olivat vanhan juutalaisen liiton uhritunnit. Ja me rukoilemme silloin, ja ihmiset ympäri maailman nousevat ylös eri vuorokaudenaikoina, ja meillä on suuri rukousketju, jolloin me rukoilemme toistemme puolesta. Ja olen varma, että Jumala tulee kuulemaan rukouksen. Tulee tietoja niin ihmeellisistä asioista,

joita Hän on tehnyt. Ja me haluamme panna teidät rukouslistallemme rukoilemaan kanssamme noina aikoina.

¹⁵ Ja nyt, lähden jälleen meren ylitse hyvin pian, jos Herra suo. Me kokoamme pienen matkakassan täällä... Ja asiasta toiseen, sallikoon Herra minun sanoa se nyt, kun se on mielessäni. Uskon heidän keränneen kaksi rakkaussuhria minua varten. Te tiedätte, kuinka minä arvostan sitä. Mutta yhtään penniä ei ole menevä henkilökohtaisesti minulle. Se menee seurakuntamme perusrahostoon, merentakaisia lähetysmatkoja varten. Ja me teemme parhaamme, pitääksemme huolen, että tuo raha menee ihmisille, jotka eivät kykene tulemaan ja kuuntelemaan Evankeliumia. Ja me tulemme tekemään parhaamme. Jumala runsaasti siunatkoon teitä, on minun vilpittömän rukoukseni.

¹⁶ Ja nyt, jos haluatte yhden näistä rukousliinoista, kirjoittakaa vain minulle, P.O. Box 325, tai vain Jeffersonvilleen, Indianaan ja se on tuleva minulle. Ja jos haluatte pitää sen Raamattunne välissä, pankaa se Apt. 19. luvun kohdalle. Niin monet ihmiset ovat kertoneet minulle... Eräs nainen sanoi... Uskon, että auto oli ajanut hänen poikansa ylitse, ja hän oli kuolemassa verenvuotoon lasin aiheuttamasta vammasta, ja tämä nainen juoksi hyvin nopeasti ja otti tämän liinan (hän asui maaseudulla) ja pani tämän pienen liinan pojan päälle, ja verenvuoto lakkasi välittömästi. Ja on monia sen kaltaisia asioita, kuten eräs halvaantunut nainen Saksassa. (Se kertoo teille, mitä tehdä. Kootkaa yhteen kristityt ystäväanne, kun nämä rukousliinat pannaan päällemme, teidän sydämenne päälle.) Ja tämä nainen sanoi, että sen jälkeen, kun kaikki oli tehty juuri sillä tavalla (hän oli ollut halvaantuneena useita vuosia), kun hän oli täyttänyt sen kaiken, hän sanoi: "Saatana, nyt sinulle ei ole enää tilaa. Lähde ulos minusta." Ja hän nousi ylös tuolista ja käveli pois. Ja se on niin yksinkertaista, näettehän.

¹⁷ Niinpä, jos te toivotte saavanne sellaisen itsellenne, se ei maksa mitään, se on ilmainen. Kirjoittakaa vain ja me tulemme lähettämään sen teille postissa. Te tulette saamaan paperin, jossa selitetään kuinka tehdä se, ja muistakaa, minä olen henkilökohtaisesti rukoillut liinan ylitse, jonka lähetämme teille. Jos lapseni olisi sairas, tai vaimoni, tai isäni, tai äitini, ja minulla olisi luottamus jonkun rukoukseen, niin en haluaisi sen olevan hänen sihteerinsä rukous, vaan haluaisin hänen itsensä rukoilevan sen puolesta. "Ja tehkää muille niin kuin tahtoisitte heidän tekevän itsellenne." Se on tuo Kultainen Sääntö.

²⁶⁷ Tässä lepää naru vauvalta, vesipäiseltä vauvalta, kutistunut näin paljon yhdessä yössä kulkien vain ohitse. Asioita tapahtuu. Teidän täytyy kuitenkin uskoa. Näettekö? Te ette ole kananpoikia; te olette kotkia.

²⁶⁸ Tule. Jeesuksen Nimessä, Herra, olkoon hän parannettu Jumalan kunniaksi. Aamen

²⁶⁹ Tule uskoen, omistaen uskon. Te tiedätte, jotain tai toinen.. Tiedätekö, mitä ajattelen, ystävät? Minä en hauku ihmisiä, mutta haluan teidän tietävän yhden asian: meillä on liaksi televisiota elämässämme. Me haluamme viihdytystä. Me haluamme... Jumala ei näytä teille asioita viihdyttääkseen sinua. Hän haluaa teidän tunnistavan Hänen Läsnäolonsa. Noita asioita voi tapahtua jokaiselle, mutta se melkein tappaisi. Oi, en pääsisi jonoa läpi.

²⁷⁰ Tänne, tule tänne, rouva. Sinä ja minä olemme vieraita toisillemme. Ajatteletko Jumalan voivat kertoa minulle, mikä sinun vaivasi on? Auttaisiko se sinua? Auttaisiko se teitä kaikkia, jos Jumala sanoisi nyt jotain tälle naiselle? Se on korvasi. Uskotko, että Jumala tekee sen terveeksi? Siän olet peloissasi, että se on syöpä. Ja se on vasemmassa korvassasi. Onko se oikein? No niin, se oli, mutta se ei ole nyt.

²⁷¹ Nyt, katsokaa. Uskotko sinä Jumalaan? Jos Jumala kertoo minulle kuka sinä olet, niin auttaisiko se sinua? Hyvä on, Ruby Constance, mene kotiisi ja tule terveeksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Näettekö? Pitäkää usko.

²⁷² Tule nyt. Älä epäile. Jumala voi kertoa minulle vaivasi, saisiko se... Oletko sitä mieltä, että se auttaisi sinua? Sitten diabetes, sydänvaiva, jatka matkaasi ja tule terveeksi ja usko Jumalaan. Kyllä, vanhuus on vain tulossa luoksesi. Nyt, vain mene uskoen se. Oi, Herra, rukoilin, että Sinä parantaisit veljemme ja tekisit hänet terveeksi. Aamen, Jumala, suo se.

²⁷³ Tule, rakas sisar. Herran Jeesuksen Nimessä, tulkoon hän terveeksi. Aamen. Pyytäen Jumalan siunauksia, niin miten se voisi epäonnistua? Jeesuksen Kristuksen Nimessä, se tapahtukoon, Herra. Aamen.

²⁷⁴ Tule, veljeni. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, tulkoon veljemme parannetuksi. Aamen.

²⁷⁵ Tule, veli rakas. Jumala siunatkoon sinua. Tuo äitisi mukanasi. Tule, sisar. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoot te tulla parannetuiksi.

Sinulla on... Kyllä, herra. Herra, sinun vatsavaivasi on yksi asia, joka vaivaa sinua hieman. Näin on. Kyllä, herra, kyllä, herra. Ja sinun eturauhasesi. Kyllä, herra. Koska eturauhasesi tekee sinut hermostuneeksi, ja se saa sinut rauhattomaksi. Se on tarkalleen oikein. Sinä ajattelet, että vaimosi voisi myöskin tulla terveeksi, jos sinä uskoisit? Hyvä on. Jos uskot koko sydämelläsi, niin vaimosi voi tulla parannetuksi. [Veli sanoo: "Hän on sairas."] Kyllä, hermostuneisuus, ja rauhattomuus, heikkous ja muuta. Uskotko koko sydämelläsi, että hän tulee paranemaan. Jatka matkaasi ja sano: "Kiitos Sinulle, rakas Herra Jeesus", ja myös hän tulee terveeksi.

²⁵⁸ Herra Jeesus, rukoulen, että auttaisit tätä, oi, Herra, ja tekisit niin, että hän, Jumalan kunnia on tuleva hänen päällensä, ja hän tulee parannetuksi. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

²⁵⁹ Nyt, mene uskoen, herra Dobbs, ja usko koko sydämelläsi, ja tule terveeksi.

²⁶⁰ Hyvä on, herra. Tule, herra. Taivaallinen Isä, rukoulen, että Sinä parantaisit veljemme ja tekisit hänet terveeksi Jeesuksen Nimessä.

²⁶¹ Tule, rakas sisar; usko häneen nyt koko sydämelläsi. Oi, Jumala, Isämme, rukoulen, että tekisit hänet terveeksi Jeesuksen Nimessä.

²⁶² Tule, veli. Tuokaa pienokaiset. Älä epäile nyt. Tuo hänet vierelläsi kuin olisitte tulossa suoraan ristin alle. Herra, siunaan heitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²⁶³ Tule, sisar. Tule, uskoen nyt koko sydämelläsi. Ja, Isä, Jeesuksen Nimessä, rukoulen, että parantaisit hänet. Aamen.

²⁶⁴ Uskokaa nyt ja olkaa todella kunnioittavia. Uskokaa koko sydämellänne. Herran Jeesuksen Nimessä, olkoon hän parannettu, Herra. Aamen.

²⁶⁵ Tule, sisar, uskoen koko sydämelläsi. Usko, että häneen tulee nyt paranemaan ja vastaanottamaan näkönsä ja kaiken. Oi, Herra, rukoulen, että sinä parantaisit hänet Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

²⁶⁶ Eräänä iltana, rukoillessasi noin viidentoista, kuudentoista ikäisen pojan puolesta, hän meni läpi, pieni kaveri, jolla oli suuri usko. Katsoin häntä; sanoin: "Koska, sinä tiedät, poikani." Ja niin hän jatkoi ja käveli alas täältä, ja pieni syntymästään asti sokeana ollut poika sai näkönsä ja huusi takaisin: "Oi, veli Branham, minä voin nähdä."

¹⁸ Niinpä me tulemme olemaan iloiset, jos vain voimme auttaa teitä jollakin tavalla. Siunatkoon Jumala nyt teitä. Ja kaikki, mitä on tehty, on tehty niin miellyttävästi ja mukavasti, ja me arvostamme sitä niin paljon.

¹⁹ Nyt kun olen meren takana, on aina vaikeata noitien ja velhojen tähden, koska he eivät pelkää hyökätä teitä vastaan. Aivan äskettäin, eräässä paikassa, siellä oli noin viisitoista noitaa kummallakin puolella, tekemässä loitsujaan, ja he sanoivat kutsuvansa myrskyn, joka puhaltaisi minut pois. Ja uskokaa tai älkää, mutta tuo myrsky tuli. Ja siellä, tuossa paikassa, oli noin kolmekymmentätuhatta ihmistä, jotka vapisivat pelosta. Veli Arganbright kristityistä Liikemiehistä; te veljet tunnette hänet. Hän oli istumassa takanani. Hän sanoi: "Veli Branham...."

²⁰ Minä sanoin: "Istu vain hiljaa. Pyhä Henki lähetti minut tänne." Siksi en mene paikkoihin, ennen kuin Hän on lähettänyt minut ensin, koska silloin tiedän, että voin tulla Herran Nimessä. Ymmärrätekö? Minä sanoin: "Hän lähetti minut tänne."

²¹ Ja he olivat rakentaneet suuren paikan, se oli rakennettu kuin kakkos-nelosista, joihin oli kiinnitetty telttakangas ylitse; ja koko tuo paikka nousi ja laski. Oli noin kello kahdelta iltapäivällä, päivän ollessa niin kirkkaan kuin vain voi olla; ja tuo myrsky tuli kolmessakymmenessä minuutissa. Ja minä vain pysähdyn ja sanoin: "Teidän ei tarvitse tulkata tätä minulle." Voin tuntea tuon pahan voiman molemmilta puolilta, kun he istuivat siellä, liikutellen käsiään ja leikellen saksilla höyheniä. Tehän tiedätte, kuinka he tekevät.

²² Ja minä sanoin: "Herra Jumala, taivaiden ja maan Luoja, Sinä olit Se, joka lähetit minut tänne; Sinä olet vastuussa palvelustehtävän puolesta, jota suoritan Sinulle. Minä nuhtelen tuota myrskyä Herran Jeesuksen Nimessä."

²³ Ja se yksinkertaisesti vetäytyi sivuille, jyllät häipyivät pois ja aurinko paistoi vähemmässä kuin kahdessa minuutissa; ja tuhansia ryntäsi alttarille, kommunistisesti ajattelevia ja kaikkea muuta. Mutta en voi seistä täällä antamassa teille todistuksia, koska se oli omassa kokouksessani. Olisi parempi, jos muut tekisivät sen. Mutta voisin sanoa, että siitä koostuisi iso tietosanakirja. Niin monia kirjoja voitaisiin kirjoittaa siitä, mitä olen nähnyt Herran Jeesuksen tekemän omassa pienessä palvelustehtävässäni. Mitä te ajattelisitte sen olevan sellaisten miesten kohdalla kuin Tommy Osborn ja veli Oral Roberts? Se on suurta; meidän Herramme on suuri, varmasti on.

²⁴ Haluan nyt lukea erään Kirjoituksen tänä iltapäivänä. Ja minulla on joitakin paikkoja kirjoitettuna tänne, jos voin päästä niihin. Ja sitten uskon poikani kertoneen minulle, että hän jakoi joitakin rukouskortteja, ja me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta. Jos en koskaan enää näe teitä tässä elämässä, niin olen tapaava teidät sen portin luona ennen kuin me menemme sisälle seistäksemme Kristuksen edessä, näyt Jumalalta ovat tosia ja todellisia. Tuo Herran Enkeli tuossa Tulipatsaassa ja Valossa, Kaikkivaltias Jumala on tuomarini, se on siellä. Se on totta. Niin että tiedätte sen olevan totta. Jumala on Totuus. Hän ei voi valehdella ja olla Jumala. Hän ei voi olla valheellinen, koska Hän on todellinen. Jos jokin on valheellista, se on Saatana.

²⁵ Mutta tuo Valo, olen nähnyt Sen, katsonut sitä ja minulle... Olkaa hyvä ja suokaa anteeksi, jos toimin pyhyttä loukkaavasti, mutta minulle Se on sama Tulipatsas, joka seurasi Israelin lapsia, koska Se asui eräässä miehessä nimeltä Jeesus, joka oli Jumalan Poika; ja se elämä, jota Hän eli, on jälleen tullut esiin tänään samalla asialla. Hän sanoi: "Olen tullut Jumalasta; ja Minä menen Jumalaan." Me kaikki tiedämme sen. "Minä tulen Jumalasta, ja Minä menen Jumalaan." Hän sanoi: "Minä olen MINÄ OLEN." Se oli tuo Tulipatsas; se oli Enkeli, joka oli pensaassa. Se oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme, palasi takaisin, ja Se on samassa muodossa tänään. Tiesittekö sitä?

²⁶ Te sanotte: "Jeesus..." No niin, minä puhun Jumalasta, joka oli Jeesuksessa. Kun Paavali oli matkalla Damaskokseen, löi Valo hänet maahan, Tulipatsas. Kukaan heistä muista ei nähnyt Sitä. Mutta Paavali näki Sen. Se oli niin paljon, että Se sokaisi heidät. Ja hän kysyi: "Kuka Sinä olet, Herra?"

²⁷ Hän sanoi: "Minä olen Jeesus." Hän oli palannut takaisin Jumalaan, josta Hän oli tullut. Minulle Se on jälleen Hän tänä päivänä päättämässä työnsä meissä, Seurakunnassa, viimeisissä päivissä.

²⁸ Menkäämme 5. Mooseksen kirja 32:11, ottaaksemme sieltä pienen tekstin taustaksi. Ja yritämme aloittaa rukousjonon tunnin kuluttua, jos mahdollista.

[Eräs nainen kuulijakunnassa antaa profetian.]

²⁹ Oi, Isä Jumala, kuinka nöyrästi minä sydämessäni vastaanotan sen. Opasta minun jalkojani; pidä minua kädestä, Herra. Älköön minusta koskaan tulko kompastuskiveä kenellekään, vaan että olisin askelmana jokaiselle matkaavalle kulkijalle. Suo se, Herra, niin etten koskaan

²⁴⁵ Usko nyt, sisar, tule kuten... Kaikki tämä... Katso, melkein kolmetuhatta ihmistä rukoilee täällä nyt puolestasi. Jeesuksen Nimessä olkoon hän parannettu. Suo se, Isä.

²⁴⁶ Tule. Herra, tuo niveltulehdus on jonain päivänä saavat sinut, jos sinulla ei ole uskoa nyt. Uskotko sen nyt? Sitten mene ja ole parannettu Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

²⁴⁷ Tule, sisar. Isä Jumala, Herran Jeesuksen Nimessä, paranna sisaremmi.

²⁴⁸ Tule nyt uskoen. Jokainen uskokoon ja rukoilkoon.

²⁴⁹ Taivaallinen Isä, rukoilen, että Sinä parantaisit hänet Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²⁵⁰ Tule. Nyt, veljeni, jos meillä olisi näky jokaisen kohdalla, se vain... Te... Heidän täytyisi viedä minut pois puhujanlavalta. Näettekö? Minä romahtaisin. Mutta jotta te voisitte tietää, niin mene ja syö illallisesi tänä iltana. Se tulee maistumaan todella hyvältä. Vatsavaivasi ovat jättäneet sinut, näetkö? Mene ja ole terve. Jumala siunatkoon sinua.

²⁵¹ Tule, sisar. Teen sen tarkoituksella, saan itseni pois tolaltani, ystävät, koska näyt... Kuinka monet tietävät, että Jeesus sanoi: "Voimaa lähti Minusta." Olen juuri nyt, olen vain todella heikko.

²⁵² Oi, Isä, rukoilen, että parantaisit sisaremmi, Jeesuksen Nimessä. Suo se.

²⁵³ Tule, rakas sisar. Älä nyt epäile. Tule uskoen koko sydämelläsi. Oi, Herra, Kristuksen Nimessä, paranna sisaremmi. Anna hänelle voitto, Herra.

²⁵⁴ Tule, sisareni. Raamattu sanoo: "Nämä merkit tulevat seuraamaan niitä, jotka uskovat." Jeesuksen Nimessä olkoon hän parannettu.

²⁵⁵ Tule, sisar. Selkävaivasi on jättänyt sinut, joten voit jatkaa matkaasi iloitin nyt...?...

²⁵⁶ Uskotteko te? Miksi, miksi? Kuunnelkaa. Haluan kysyä teiltä. Kuunnelkaa, ystävät. Kun nuo ystävät tulevat tästä ohi, Raamattu sanoo: "He laskevat kätensä sairasten päälle ja he tulevat terveiksi", niin on kuin se olisi sanottu heille. Ettekö usko sitä? Tietenkin te usotte.

²⁵⁷ Katso tänne, herra. Uskotko minun olevan Hänen palvelijansa. Nyt, siellä oli nainen, jonka pysäytin jonkin hetki sitten; sinä olet mies. Sinä uskot, että Jumala voi kertoa minulle vaivasi ja tehdä sinut terveeksi.

Nyt tässä se on, ei joidenkin mustien verhojen takana, ei jollain Saatanan loistolla, mutta aivan tässä puhujanlavalla teidän kanssanne, Raamatun sanojen mukaisesti. Se voi olla hieman hämmentävä teologiaa, mutta se on samalla tavoin kuin Raamattu. Jos voisin auttaa sinua ja en tekisi sitä, niin olisi huijari. En olisi tarpeeksi arvokas seisomaan täällä Raamatun vierellä, jos voisin auttaa sinua enkä tekisi sitä. Minä en voi auttaa sinua. Ainoa asia, jota voin tehdä, on saada sinut käsittämään jotain... että Kristus on täällä parantaaksensa sinut, tehdäkseen sinut terveeksi, jos sinä olet sairas.

²³⁹ Sinä olet sairas. Sinua vaivaa naistenvaiva. Se on naistenvaiva. Näin on. Jos se on oikein, niin kohota kätesi. Niin, että tiedät, etten arvaile... hetkinen. Laita jotain sydämellesi ja vain rukoile itsekseesi sydämessäsi, mitä tahansa haluat Jumalan tekävän. Kyllä, sinulla on jotain sydämelläsi juuri nyt. Se on miehesi. Se on miehesi. Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle, kuka sinä olet, synnyttäisikö se sinussa paljon uskoa? Uskotko sen koko sydämelläsi? Nancy Gillespie, mene kotiin, Jeesus Kristus parantaa sinut ja aviomiehesi ja tekee teidät terveiksi. Ota myös nenäliina. Eikö ole näin, vai mitä? Voit mennä. Uskotteko nyt Jumalaa? Vain uskokaa, älkää epäilkö.

²⁴⁰ Aion nyt pyytää tätä suurta seurakuntaa täällä rukoilemaan kanssani näiden ihmisten puolesta. Tuo on jonkun äiti, jonkun isä, jonkun rakkain, jonkun aviomies. Te pilaatte kokouksen. Pysykää todella hiljaa ja rukoilkaa. Me lopetamme kymmenen minuutin sisällä, jos te vian pysytte kunnioittavina.

²⁴¹ Tule, rouva. Jos en sano yhtään sanaa ja vain rukoilen puolestasi, uskotko sen? Herra Jeesus, rukoilen, että Sinä parannat hänet, Jeesuksen Nimessä.

²⁴² Tule, veljeni. Usko koko sydämelläsi. Taivaallinen Isä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, tee hänet terveeksi. Aamen. Jumala siunatkoon sinua, veljeni. [Veli puhuu veli Branhamille.] Oi, se on vain... Sillä ei ole minkäänlaista merkitystä meille. Nyt, kaikki on kunnossa.

²⁴³ Tiedän, mikä on vikana sinun kanssasi, mutta ei ole tarvetta kertoa sitä sinulle. Jos se... Auttaisiko, jos kertoisin sinulle? Ei auttaisi. Hyvä on. Mutta kuitenkin, sinun sydänvikasi jätti sinut, kun lähdit sieltä. Joten jatkaa matkaasi iloitin, sanoen: "Kiitos sinulle, Herra."

²⁴⁴ Tulkaa, herra. Herran Jeesuksen Nimessä, Isä, rukoilen, että Sinä parantaisit hänet. Aamen. Usko nyt.

elämässäni tekisi mitään, mikä heittäisi varjon Sinun Nimesi tai Sinun asiasi ylle. Ja tulen tekemään kaiken mitä osaan tehdä, palvellakseni Sinua. Minä kiitän Sinua tästä, Sinun Poikasi, Jeesuksen Kristuksen, minun Herrani Nimessä. Aamen.

³⁰ Kuinka se tekeekään sydämeni nöyräksi. 5. Mooseksen kirja 32:11. [Lisää profetioita annetaan.] Aamen. Siunattu olkoon Herran Nimi. [Toinen profetia.] Kuinka me kiitämmekään Herraa, että meillä on Hänen Henkensä työskentelemässä keskuudessamme, keskellämme.

Niin kuin kotka sekoittaa pesänsä, lepattaen poikastensa yllä, levittäen leveälle siipensä, ottaen ne, kantaen niitä siipiensä päällä.

³¹ Siinä ei ole paljoa Kirjoitusten lukemista, mutta Se on Herran Sana. Siinä on tarpeeksi, että Jumala ehkä antaa meille sisältöä tästä, seuraavaksi kahdeksi tai kolmeksi kymmeneksi minuutiksi, niin että se saa ihmiset heräämään ja ajattelemaan Herraa Jeesusta.

³² Tiedätkö, luin erään kertomuksen muutama vuosi sitten Abraham Lincolnin elämästä. Siellä oli eräs mies vankilassa, ja hänet oli tuomittu ammuttavaksi. Ja hänen hyvä ystävänsä meni presidentti Abraham Lincolnin luo, joka oli hieno kristitty mies. Ja hän sanoi: "Herra Lincoln, minä tiedän, että sinä olet hyvä mies, sinä olet kristitty; ja valtion lakien mukaan tämä mies on rikkonut armeijan sääntöjä. Hän on ystäväni. Hänen tarkoituksensa ei ollut tehdä sitä. Hän syyllistyi sen tekemiseen, mutta hän ei tarkoittanut tehdä sitä. Olisitko niin hyvä ja, sinä olet ainoa mies, joka voi säästää hänen elämänsä. Etkö haluaisi säästää hänen elämänsä?" Ja kohteliaasti herra Lincoln otti sulkakynänsä ja kirjoitti paperin palaselle (koska hän ei sillä kerralla ollut työpöytänsä ääressä, käyttääkseen virallista leimaa) ja niin hän kirjoitti paperille: "Minä armahdan tämän miehen", ja allekirjoitti nimensä: Abraham Lincoln.

³³ Tämän miehen hyvä ystävä juoksi niin lujaa kuin vain voi sinne vankilaan ja sanoi: "Ystäväni, sinä olet vapaa! Sinä olet vapaa! Tässä on presidentin nimi tällä paperin palasella. Sinut on armahdettu!"

³⁴ Ja tuo mies vain sanoi: "Älä pilkkaa minua, sillä minä olen nyt valmis kuolemaan, koska olen tuomittu kuolemaan. Ja tässä sinä tulet pilkkaamaan minua jollakin pienellä paperinpalasella. Jos tuo paperinpalanen olisi Abraham Lincolnin armahdus, siinä olisi kaikenlaiset sinetit ja niin edelleen."

³⁵ Hän sanoi: “Mutta tämä on presidentin nimi! Sinut on armahdettu!” Ja tuo mies käänsi selkensä, eikä halunnut kuunnella sitä.

³⁶ Seuraavana aamuna auringonnousun aikaan, tuo mies ammuttiin teloitusr ryhmän edessä.

³⁷ No niin, tässä on nyt armahduspaperi presidentiltä, jossa sanotaan: “Älkää tappako miestä”, allekirjoitettu edellisenä päivänä; ja seuraavana päivänä tuo mies ammuttiin. Sitten asia käsiteltiin Amerikan Yhdysvaltojen ylimmässä oikeudessa, ja tässä on tuon oikeuden päätös: Armahdus ei ole armahdus ennen kuin se on otettu vastaan armahduksena.

³⁸ Ja sillä tavalla on Jumalan Sana. Se on teille parantuminen, jos vastaanotatte Sen parantumisen. Se on teille armahdus, jos vastaanotatte Sen armahduksena. Jokainen siunaus täällä on teidän, jos te vastaanotatte Sen sillä tavalla, miten Jumala on Sen kirjoittanut.

³⁹ “Niin kuin kotka sekoittaa pesänsä, lepattaen poikastensa yllä, ottaen ne siipiensä päälle ja kantaen niitä.” Kuinka monesti olenkaan ajatellut sitä, kuinka Jumala vertaa perintöosaansa kotkiin. Ja me löydämme Raamatusta, että Jumala kutsuu itseään kotkaksi. Hän on Jehova Kotka. Ja kuinka Hän tekeekään sen?

⁴⁰ Minä olen luonnontutkija, joten minun ensimmäinen Raamattuni oli luonto. Jos vain tarkkaatte tapaa, miten luonto työskentelee, te voitte löytää Jumalan. Minne tahansa katsottekin, te näette Jumalan, jos otatte Jumalan sydämeen ja tarkkaatte sitä. Nyt kun he puhuvat jostakin sielunvaelluksesta ja muista asioista, se on typerää; niin ei voi olla. Me näemme kuinka kasvi kuolee; tulee maaksi; siemen mätänee; se elää jälleen, se on ylösnousemus. Ja koko kristillisyyys on perustettu ylösnousemukselle. Ja me voimme nähdä, että se on totta, on kuolema, hautaus ja ylösnousemus. Kesät ja talvet, koko luonto sulautuu yhteen.

⁴¹ Ensimmäinen Raamattuni oli tarkata noiden puiden kuolemaa, ja sitä kuinka ne jälleen tulivat esiin, kuinka tuuli saattoi kaataa sen maahan, ja se kasvoi uudestaan; kuinka pieni kukka kuoli ja eli jälleen. Ja kaikki nuo erilaiset asiat. Se antoi minun tietää, että oli olemassa ylösnousemuksen voima jossakin.

⁴² No niin, puulla on päättymätön elämä; meillä on Kuolematon Elämä. Puu on tuleva lopulta loppuunsa; mutta me emme voi koskaan tehdä sitä. Meillä on Kuolematon Elämä.

²³³ Tällä naisella, joka istuu tässä, on vaiva vatsassa. Kyllä, se on Effie, josta puhun. Nouse seisomaan, Effie. Mikä sinun vaivasi oli? Minä en tunne sinua. Jos se on totta, kohota kätesi. En ole koskaan elämässäni nähnyt sinua. Jumala Taivaassa tietää sen. Mene kotiin. Se on ohitse. Jumala siunatkoon sinua.

²³⁴ Jos te kuolette synneissänne, ei se ole Jumalan vika. Te voitte olla, vaikka kuinka uskollinen seurakunnalle, mutta syntinen on uskomaton. Pitäkää usko Jumalaan.

²³⁵ Hyvä on. Nyt nämä ihmiset täällä, tämä on rukousjono, laskeaksemme kädet sairaiden päälle. Tuletteko uskomaan kaikesta välittämättä? Nyt te ihmiset siellä, joilla ei ole rukouskorttia, te kaikki muut, alkakaa uskoa. Älkää liikkuko ympäri. Katsokaahan, jokainen, meistä on henki. Jokainen teistä on henki. Tiesittekö sitä? Jos niin ei olisi, te olisitte kuollut. Niinpä se on teidän henkenne, josta puhun, ette te. Se on teidän henkenne.

²³⁶ Tule tänne, rouva. Uskotko minun olevan Jumalan palvelija? Me olemme vieraita toisillemme, me emme tunne toisiamme. Jos se oikein, niin että yleisö ylhäällä parvekkeella ymmärtää, kohota vain kätesi, jos me olemme vieraita, emme ole koskaan tavanneet. Tässä on kuva. Ensimmäisen jonossa olijan ollessa nainen, tämä Johannes 4. Mies ja nainen tapaavat ensimmäistä kertaa elämässä. Jos Kristuksen Henki on tässä välissämme, silloin Hän tulee tuo esille Kristuksen työt.

²³⁷ Älkää liikkuko, olkaa hyvä. Nyt te vain pilaatte... Te satutatte toisia. Näettekö, minulla on hallinta teistä kaikista. Yritän auttaa teitä. Olkaa todella hiljaisia ja kunnioittavia. Hyvä on, jos Herra Jumala tulee kertomaan minulle jotakin sinusta... Jos tulen tänne... Ehkä sinä olet sairas. Voi olla, että et ole, mutta jos olet, ja minä tule tässä ja lasken käteni päällesi ja sanon: “Sinä tulet olemaan terve, rouva”, niin te voitte uskoa, että se on oikein. Mutta jos Pyhä Henki seisoi tässä, ja sinä sanoisit: “Paranna minut, paranna minut, Herra”, Hän sanoisi: “Minä olen jo tehnyt sen.” Mutta Hän tulisi tekemään jotain samanlaista mitä Hän teki.

²³⁸ Miten Hän sanoi hänet tietämään? Kertomalla hänelle jotain, mikä oli hänen elämässään. Onko se oikein, yleisö, kaikki te ensikertalaiset? Hän kertoi jotain, mikä oli hänen elämässään. Nyt jos Hän tulisi kertomaan jotain sinun elämästäsi, kuten Hän teki Simon Pietarille, tai kuten Hän teki jollekin Raamatussa siten kuin Hän teki, niin eikö se antaisi sinulle paljon uskoa? Eikö se antaisi meille kaikille uskon uskoa?

²²⁸ Tuo nainen, joka istuu siellä hieroen silmiään, punainen hattu päässään: Uskotko Jeesuksen kuulleen sinua, kun pyysit Häntä parantamaan nuo nenäontelotulehduksen aiheuttamat päänsäryt? Uskotko Hänen kuulleen sinua? Sinä rukoilit sen puolesta, etkö rukoillutkin? Jos se on oikein, nouse seisomaan. Jos se on totuus, kohota kätesi. Jos minä en tunne sinua, etkä sinä tunne minua, nosta toinenkin kätesi, molemmat kätesi. Rouva. Olet ehkä ollut herätyskokouksissani aikaisemmin, mutta tarkoitan, etten tunne sinua. En.

²²⁹ Hyvä on, heidän on täytynyt nähdä se. Voit mennä kotiin ja olla terve. Haluan kysyä teiltä ihmisiltä jotakin. Mitä tuo nainen kosketti? Tässä on minun käteni. En muista koskaan nähneeni häntä kokouksissa. Nyt te sanotte: “Kuinka on jonkun kanssa täällä parvekkeella, tai täällä alhaalla yleisön joukossa; he ovat ehkä olleet kokouksissa joskus aikaisemmin.” Minä en koskaan voisi tietää, keitä te olette. Ainoa asia, jonka tiedän on se, että te olette kokouksessa. Ja hän kosketti jotakin. Ja mikä teki sen...

²³⁰ Puhuin hetki sitten tuosta Tulipatsaasta. Ettekö te näe, että se on... Kuinka monilla on siitä valokuva? He ottivat sen täällä kokouksessa. Se näyttää Tulipatsaalta, eikö näytäkin? Ja nyt Sen elämä? Mitä Se tuottaa? En minä, vaan Se! Mitä Se tuottaa? Samoja tekoja, joita Se teki, kun Se oli Jumalan Pojassa. Nyt Se on adoptoiduissa Jumalan pojissa ja tyttäriissä, todellisen Jumalan Pojan armosta.

²³¹ Juuri sinä siellä, herra, haluatko päästä vapaaksi tuosta sydänvaivasta? Usko, että Jumala tulee tekemään sinut terveeksi juuri siellä missä seisot. Uskotko? Sinä katsoit ja ihmettelit, ja äkisti pieni kummallinen tunne tuli ylitsesi. Se on totta. Minä en tunne sinua, enhän? Sinä et tunne minua, enkä minä sinua. Jos se on oikein, kohota kätesi. Uskotko sydänvaivasi olevan poissa, heiluta kättäsi. Hyvä on, silloin se on poissa.

²³² Uskotteko te? Tässä istuu eräs nainen. Ettekö voi nähdä tuota Valoa tuon naisen yllä? Hänellä on sappirakkovaiva. Hän ei huomaa sitä. Jumala auta. Neiti Small, uskotko, että Jumala tulee parantamaan sinut tuosta sappirakkovaivasta? Nouse silloin seisomaan. Sinulla oli enemmän uskoa kuin ajattelit itselläsi olevan. Minä en tunne tuota naista. Se oli Jumalan armo. Jos olemme vieraita toisillemme, heiluta kättäsi tällä tavalla. Siinä se on. Minä en tunne sinua. Mutta, jos se mitä Hän sanoi sinulle, on totuus, kohota kätesi. Hyvä on, pidä sitten usko ja mene kotiin ja ole terve. Jos voit uskoa.

⁴³ Aloin tutkimaan kotkaa, kun olin lukenut tämän. Minkälainen kotka on? Tulin näkemään, että kotka on hyvin eriskummallinen lintu. Se voi lentää korkeammalle kuin mikään toinen lintu. Se on erikoisrakenteinen lintu. Ja on eräs toinen asia, sen höyhenet ovat niin tiukassa, että te tuskin voitte vetää niitä irti pihdeilläkään. Se on valtavan suuri lintu, yksi suurimmista mitä on olemassa, ja se on hyvin eriskummallinen lintu. Mutta se on erikoisrakenteinen, koska, sillä on erikoistyo tehtävänä. Tuo sana kotka merkitsee “nokalla auki viiltäjä”. Ja se ruokkii nokalla, erittäin kaunis kuva Jumalan Sanasta. Se on ruokkiminen suusta suuhun, Jumala ruokkii lapsiansa.

⁴⁴ Ja sitten se rakentaa pesänsä korkealle. Sillä on oma tarkoituksensa. Sitten kotkalla on suuret ja voimakkaat siivet, ne ovat vapautusta varten. Ja on eräs toinen outo asia, jonka kotka tekee, se uusii nuoruutensa. Kotka, niin pitkän ajan jälkeen se vain kääntyy ja tulee jälleen nuoreksi kotkaksi. Se uusii nuoruutensa. Se on toinen esikuva Seurakunnasta, Jumalan ihmisistä. Me voimme tulla jollakin tavalla vähän väljähtyneeksi tai ummehtuneeksi, ja yhtäkkiä Pyhä Henki tulee ja uudistaa meidät jälleen. Jumala uudistaa kokemuksen ja nuoruuden Seurakunnallensa, antamalla heille uuden kokemuksen. Kotka on siitä esikuvana.

⁴⁵ Joitakin vuosia sitten, minä ratsastin paljon, karjatilalla, ja me olimme ylhäällä Troublesome River joella Coloradossa. Hereford yhdistys kasvattaa siellä karjaa Arapahoe niityillä ja ympärillä olevilla vuorilla, ja meillä oli tapana viedä karja sinne ylös, ja sitten syksypuolella meidän täytyi etsiä ne sieltä jälleen alas; ja panimme ne valtion metsään, ja me kasvatimme niille heinän siellä alhaalla laakson pohjalla ruokkiaksemme niitä talven lävitse.

⁴⁶ Ja menin sinne joka vuosi metsästämään; ja teen niin vieläkin. Erään ystäväni kanssa me menemme sinne sen jälkeen, kun kaikki kaupunkilaiset jo ovat olleet siellä, ja ampuneet ympäri naaraita ja vassoja ja vanhoja uroshirviä, joita on siellä hyvin vähän. Mutta me menemme aina sinne hyvin kauas korkealle, jonne on vaikea päästä, ja leiriydymme sinne. Ja hän ottaa läntisen haaran ja minä toisen, ja sitten emme tapaa toisiamme useaan päivään.

⁴⁷ Ja en koskaan unohda erään vuoden lumisadetta. Se oli joskus lokakuussa kauden alkaessa. Ja lokakuussa siellä vuorilla saattaa olla hyvin kaunis iltapäivä; ja ehkä tunnin kuluttua sataa lunta. Sitten sataa vettä ja se vie lumen pois ja sitten tulee aurinko esiin, siellä on hyvin

vaihteleva ilma. Mutta sitten, kun lumi sataa, se ajaa hirvet ja peurat, ne suuret, jotka pysyvät siellä korkealla poissa sivilisaation melusta, se ajaa ne alemmaksi laaksoon. Siitä te tavallisesti saatte voitonmerkkinne.

⁴⁸ Tänä vuotena lumi ei ollut vielä tullut, ja minä olin siellä hyvin korkealla. Olin jättänyt hevoseni useita maileja jälkeeni, ja sitonut sen niin, että sillä oli paljon liikkumatilaa ja heinää niin, että se voi syödä. Ja olin mennyt koko matkan puurajan ympäri, etsien riistaa siellä ylhäällä.

⁴⁹ Tuona iltapäivänä tuli siellä myrsky pyyhkäisten yli vuorten, ja ukkonen jylisi ja salamat välähtelivät. Ja minä menin suojaan erään puun taakse ja seisoin sen takana kunnes myrsky oli ohitse, se laskeutui alemmaksi metsään. Siellä oli ollut todellinen puhuri ja minä seisoin siellä puun takana odottaen myrskyn ohimenoa; seisoin siellä ajatellen. Olin asettanut kiväärini aivan puuta vasten. Sitten kun myrsky oli ohitse, ajattelin Jumalaa, ja kuinka ihmeellinen Hän oli. Ja myrskyn jatkuessa tulivat kylmät tuulet, jotka jäädyttivät veden havupuissa pieniksi jääpuikoiksi. Ja sitten tuli aurinko esiin kaukaa lännessä, voin nähdä sen pilkistävän vuorten raosta, ja se näytti kuin Jumalan Silmältä.

⁵⁰ Tiedätekö Jumala on kaikkialla. Te voitte nähdä Hänet missä tahansa, jos vain katsotte nähdäkseen Hänet. Hän on siellä; teidän vain täytyy nähdä Hänet. Hän on siellä. Ja Hän on täällä juuri nyt. Jos vain katsotte ympärillenne, te näette Hänet. Ja sitten, seistessäni siellä katselemassa tuota auringonlaskua, kohotin käteni ja sanoin: "Oi suuri Jehova Jumala, Sinun silmäsi on kulkenut edes takaisin läpi maan." Juuri silloin kuulin uroshirven toivotuksen. Se oli joutunut myrskyn aikana erilleen laumasta, ja piti tuota todella terävää vinkuvaa ääntä. Ja kuulin kuinka sille vastattiin eräästä toisesta paikasta.

⁵¹ Siellä kaukana vuoren kupeessa, vanha harmaa susi alkoi ulvoa, ja sen kumppani vastasi sille alhaalta laaksosta. Katsoin yli laakson vastapäätä olevaa vuoren harjannetta; siellä oli sateenkaari. Ja minne tahansa minä katsoin, siellä oli Jumala.

⁵² Äitini on puoliksi intiaani. Hän tuli Cherokee intiaanien reservaatiosta; ja hänen äitinsä nosti eläkettä. Minun kääntymykseni ei koskaan poistanut sitä minusta. Metsissä on jotakin, ja rakastan ulkoilmaelämää. Kun kuulin tuon vanhan suden ulvovan ja sen kumppanin vastaavan sille, alkoivat kyyneleet juosta alas poskiltani. Kuullessani tuon vanhan uroshirven kiljuvan siellä laumansa perään, sille vastattiin.

uskonsa oli tehnyt hänet terveeksi. Onko se oikein? Raamattu sanoo, että Hän juuri nyt on Ylimmäinen Pappi, joka voi olla kosketettu meidän heikkouksiemme tunnolla. Uskotteko te uudet tulokkaat sen?

²²² Muistakaa nyt, parantuminen... Jos Hän seisoi siinä täällä tämä puku yllään, jonka Hän on antanut minulle, ei Hän voisi parantaa teitä, jos te tulisitte tänne puhujanlavalle ja sanoisitte: "Herra, tahtoisitko parantaa minut?" Tiedätekö, mitä Hän tulisi sanomaan teille?

²²³ "Minä olen jo tehnyt sen. Minä olin haavoitettu teidän rikkomustenne tähden. Minun haavoillani teidät parannettiin." Pelastus ja parantaminen on loppuun saatettu työ. Kysymys on uskostanne vastaanottaa se.

²²⁴ No niin, Hän tulisi tekemään jotakin todistaakseen, että Hän on Messias. Eivätkä nämä asiat todista, että minä olisin mikään Messias; minä olen syntinen, jonka armo on pelastanut. Eikä ole väliä, kuinka paljon Jumala voiteltäisi minut, Hänen täytyy voidella myös teidät. Se ei toimi vain minun kanssani; siinä tarvitaan teitä saamaan se toimimaan. Ei väliä, kuinka paljon Pyhä Henki voi olla minun päälläni, Sen täytyy olla myös teidän päällänne. Mutta, jos Hän on Ylipappi, joka voi olla kosketettu heikkouksien tunnolla, ja Raamattu sanoo, että Hän on sama eilen, tänään ja iäisesti, silloin Hän tulee toimimaan samoin. Hän on täällä meissä. Uskotteko te sitä?

²²⁵ Pitäköön nyt jokainen istuimensa. Olkaa kunnioittavia ja rukoilkaa. Ja suokoon Herra tämän... Herra, ole niin hyvä. Nämä mukavat ihmiset, Herra, Sinä tiedät täällä oloni tarkoituksen. Rukoilen, että Sinä antaisit heidän nähdä, jos vaikka ei koskaan uudestaan, niin salli heidän nähdä tietääksensä, että Herran tulemus on käsillä. Anna heidän tietää, että nämä karkealta näyttävät sanomat... Kiihottamaan heitä, ei toimiakseni älykkäästi, eikä niin, että se olisi itsestäni, vaan koska Sinä voitelit sen, ja sanoit niin.

²²⁶ Todista se oikeaksi, Herra. Olen puhunut Sinun puolestasi. Puhu minun puolestani, Herra, että sanani ovat totta, koska ne tulevat Sinulta. Minä pyydän Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²²⁷ Ottakaa vastaan kutsunne. Älkää menettäkö tilaisuuttanne. Kuinka monet tässä rukous jonossa ovat minulle vieraita? Kohottaisitteko kätenne, kaikki te olette vieraita minulle. En tunne täällä ketään paitsi Gene Goadin, joka istuu tässä; ja Pat Tylerin siellä. He ovat ainoat, jotka voin nähdä; poikani, hän seisoo jossakin siellä takana, he ovat ainoat, jotka tunnen.

²¹³ Mikä oli ensimmäinen asia, jota Messias alkoi tehdä, kun Hänet oli kastettu Jordanin rannalla Pyhän Hengellä? Mitä Hän teki? Hän alkoi parantaa sairaita. Mikä oli Hänen viimeinen merkkinsä ja Hänen merkkinsä ennen kuin Hän kääntyi pois heistä? Tuo merkki juuri nyt täällä. Mitä helluntaiherätys toi mukanaan? Sairaiden parantumisen, ihmeet ja merkit. Mikä on viimeinen asia? Se on täällä.

²¹⁴ Kuinka moni täällä on sairas, ja jolla ei ole rukouskorttia? Kohottakaa kätenne. Pitäkää usko ja uskokaa.

²¹⁵ Joku sanoo: "Mitä siitä, veli Branham?" Tuo Jumalan Henki, Hän, joka antaa lupauksen, ei voi pettää lupautsa.

²¹⁶ Te ilman rukouskortteja, minä käännän selkäni teille. Rukoilkaa, ja jos Jumala on Jumala; jos Hänen vastauksensa on totta; ja että olen kertonut teille totuuden tällä viikolla, että tämä merkki Hänen pikaisesta ilmestymisestään...

²¹⁷ Jokainen sivistynyt normaalin järjen omaava tietää, että me olemme jonkin lopussa. Sivilisaatio ei voi pysyä yhtään pidempään, se heiluu ja huojuu. Mitä se odottaa? Se on jo ohittanut aikansa, niin kuin oli Nooan päivissä, pitkämielisyyden aikana. Se on jo ylittänyt aikansa, valittujen tähden, mutta Jumala odottaa saadakseen Seurakuntansa järjestykseen. Hän odottaa teitä ja minua. Voikoot Hän suoda meille siunauksensa. Rukoilkaa nyt.

²¹⁸ Kun eräs nainen kosketti Hänen viittansa lievetä... Jotkut teistä naisista siellä yleisön joukossa nyt. Olkoon niin kuin oli Raamatussa. Joku teistä naisista, jotka nyt uskotte, ja uskotte, että teillä on tarpeeksi uskoa uskoaksenne Jumalaan ja uskotte, että mitä tahansa Jumala on sanonut, on totta. Siellä eräs pieni nainen kosketti Hänen viittansa lievetä; ja sen tapahduttua Hän kääntyi ympäri ja kysyi: "Kuka kosketti Minua? Kuka kosketti Minua?"

²¹⁹ He kaikki kielsivät sen. He sanoivat: "Jokainenhan koskettaa Sinua." Pietari nuhteli Häntä sanoen: "Jokainenhan koskettaa Sinua. Miksi Sinä sanoit sen sillä tavalla?"

²²⁰ Hän sanoi: "Minä tunsin tulevani heikoksi. Se on oikea käänne siitä. "Voimaa lähti Minusta." Kuinka moni tietää sen? "Voimaa lähti Minusta."

²²¹ Ja Hän katsoi väkijoukkoa, kunnes Hän löysi tuon pienen naisen, ja Hän kertoi hänelle, että hänen verenvuotonsa oli lakannut; koska hänen

⁵³ Katsoin tuota sateenkaarta ja sanoin: "Jep, siellä on jälleen Jumala." Hän on Alfa ja Omega. Hän on väreissä, Hän on liitto sateenkaareissa. Jumala on kaikkialla, jos vain katsotte ympärillenne nähdäkseen Hänet.

⁵⁴ Tulin niin onnelliseksi, että kohotin käteni ja kyynelten juostessa alas poskiani, juoksin ympäri ja ympäri ja ympäri tuota puuta. Minulla oli hienoa aikaa. Kolmeakymmentä mailia lähempänä ei ollut ketään, ja minä vain hypin ylös ja alas ja kiljuin koko ääneni voimalla. Rehellisesti sanoen, jos siellä olisi ollut joku katselemassa minua, he olisivat ajatelleet jonkun mielisairaalaista olevan siellä. Mutta minä en välittänyt mistään; minulla oli hauskaa. Minä palvoin Herraa, Jumalaani. Minulle ei merkinnyt mitään se, mitä joku muu ajattelisi.

⁵⁵ Minulla oli hauskaa, ja vain juoksin ympäri ja ympäri ja ympäri tuota puuta. Sitten pysähdyin, kuunnellakseni tuota sutta, kuulin sen ulvovan uudestaan, ja ympäri ja ympäri tuon puun minä menin jälleen. Ja sain jonkin kiihottumaan.

⁵⁶ Ja siellä oli pieni punaorava, en tiedä tiedätkö vai ette täällä Oklahomassa mitä ne ovat, mutta ne ovat hyvin pieniä ja meluisia, ja suunnilleen tämän mittaisia. Se on metsien sinipukuinen poliisimies. Se pitää niin paljon melua eikä siitä kuitenkaan ole mihinkään. Se hyppäsi kannon päähän ja alkoi säkättämään: "Säkä, säkä, säkä", niin lujaa kuin osasi. Minä ajattelin: "Ei sinulla ole mitään syytä kiihtyä. Minä vain palvon Herraa, ja jos et pidä siitä, niin katsohan tätä, ja ympäri ja ympäri ja ympäri ja ympäri minä menin jälleen, niin lujaa kuin vain kykenin. Ja minä sanoin: "Eikö olekin ihmeellistä? Sinun Luojaasi ja minun Jumalani. Tässä sitä taas mennään!" Ja kiersin ympäri ja ympäri ja ympäri sillä tavalla. Ja sitten panin merkille, kuinka tuo pikkukaveri kurotti pientä päätään sivulle ja katseli alaspäin.

⁵⁷ Eikä näyttänyt siltä, että minä olisin saanut sen kiihtymään; jokin muu oli saanut sen aikaan. Ja ajattelin: "Älä sinä ajattele, että toimin naurettavasti, koska en toimi naurettavasti itselleni. Ja minä tiedän, että Hän on siunaus minulle, joten voit aivan yhtä hyvin liittyä mukaani." Ja sitten satuin katsomaan sinnepäin, ja myrsky oli pakottanut suuren kotkan maahan. Sen oli täytynyt olla jossakin alhaalla, luultavasti syömässä, eikä se voinut päästä tuon myrskyn yläpuolelle, ja niin se oli pakotettu laskeutumaan alas sinne pensaikkoon. Ja siellä se oli pensaikossa, ja se oli kiihdyttänyt tämän pienen oravan.

⁵⁸ Se piti sitä tarkasti silmällä sillä tavalla ja sanoi: "Säkä, säkä, säkä, säkä", ja käyttäytyi kuin olisi aikonut repiä tuon kotkan palasiksi. Mutta

sillä ei ollut tarpeeksi kokoa repiä mitään palasiksi, ja niinpä se vain seisoi siellä kannon nokassa pieni häntä pystyssä sillä tavalla: “Säkä, säkä, säkä, säkä, säkä.”

⁵⁹ Minä ajattelin: “Älähän nyt kiihdy; se ei tule vahingoittamaan sinua.” Ja tuo suuri kotka hyppäsi eräälle oksalle, ja minä ajattelin: “Oi, Jumala, siellä Sinä olet tuossa suden ulvonnassa. Siellä Sinä olet luonnon kutsussa. Siellä Sinä olet auringonlaskussa. Siellä Sinä olet sateenkaarella. Miksi Sinä panit tuon kotkan minun eteeni? Mitä tekemistä tuolla kotkalla on täällä. En voi nähdä Sinua tuossa kotkassa.”

⁶⁰ Minä tarkkasin tuota kotkaa. Katsoin sitä, sen suuria harmaalta näyttäviä silmiä. Se ei paljoakaan huomioinut tuota pientä punaoravaa; mutta se tarkkasi minua. Voin nähdä noiden suurten harmaiden silmien tarkkaavan minua; ja ajattelin: “Kyllä vain, voin nähdä Jumalan tuossa kotkassa, koska se ei ole peloissaan, siinä on jotakin tuossa kotkassa, niin ettei se tunne pelkoa.”

⁶¹ Minä sanoin: “Katsotaanpa pelkääkö se.” Sanoin: “Kuulehan, kaveri, tiedätkö, että voisin ampu sinut? Tämä on kivääriini, ja voisin ampu sinut.”

⁶² Se vain katsoi ylös minua sillä tavalla. Huomasin kuinka se koetteli siipiänsä. Minä sanoin: “Nyt minä näen sen. Siinä on syy, miksi et pelkää, koska Jumala antoi sinulle kaksi siipeäsi, ja tiedät vallan hyvin, että voisit olla tuolla metsässä, ennen kuin edes saisin kivääriä käteeni.”

⁶³ Minä ajattelin: “Jos sinä voit luottaa Jumalan antamiin siipiisi, päästäksesi pakoon vaaraa, niin kuinka paljon enemmän tulisi Seurakunnan, Jumalan antaman Pyhän Hengen kanssa keskuudessamme, päästä eroon asioista, tulla ulos siitä! Tarkkasin sitä, ja kuinka se koetteli noita siipiään.

⁶⁴ Joku sanoi minulle erään kerran: “Veli Branham, etkö sinä pelkää, että tulet tekemään jonkun virheen?” En koskaan, ei niin pitkään kuin voin tuntea tuon Jonkun lähelläni. Se on kaikki mitä haluan. Kaikki on kunnossa, niin kauan kuin Hän on siellä, se on Hän, joka tekee sen.

⁶⁵ Ja minä tarkkailin tuota kotkaa pitkän aikaa. Se näki, että rakastin sitä liian paljon voidakseni vahingoittaa sitä. Ja niinpä se ei pelännyt minua, mutta se sai tarpeekseen tuosta: “Säkä, säkä, säkä, säkä, säkä, säkätyksestä.” Se väsyi siihen ja teki vain yhden suuren hypyn ja läpäytti siipiään ehkä kaksi kertaa; ja silloin näin, miksi se keskeytti minun huutamiseni.

²⁰⁵ Tuo nainen juoksi kaupunkiin ja sanoi ihmisille: “Tulkaa katsomaan miestä, joka on kertonut minulle ne asiat, joita olen tehnyt. Eikö juuri tämä olekin Messias?”

²⁰⁶ Mutta Hän ei koskaan tehnyt sitä pakanoille. Mutta lupasiko Hän sen pakanoille? Meitä on nyt koulutettu kaksituhatta vuotta, aivan niin kuin juutalaisia ja samarialaisiakin oli, koulutettu odottamaan Messiasta.

²⁰⁷ No niin, Jeesus sanoi: “Niin kuin oli Lootin ja Sodoman päivissä, niin on oleva Ihmisen Pojan tullessa.” Tarkatkaa nyt; Sodoman päivissä, heillä oli herätys älykkäiden kanssa, Lootin kanssa. Nykyaikainen Billy Graham, meni alas Sodomaan ja saarnasi Evankeliumin; sokaisten heidät.

²⁰⁸ Mutta tarkatkaa Abrahamia valitun Seurakunnan kanssa, helluntailaisia, uloskutsuttuja, jotka olivat erotetut maailman asioista.

²⁰⁹ Helluntailaisia on nyt metodistikirkossa ja heitä on baptistikirkossa. Helluntalaiset eivät ole joku kirkkokunta, vaan se on kokemus, joka voi olla kenellä tahansa, joka tahtoo sitä. Kirkkokunnallisella helluntalaisella ei ole yhtään helluntaisiunauksista. Katolisilla voi olla se. Te olette helluntalainen, koska teillä on helluntaisiunaus sydämessänne.

²¹⁰ Niinpä Abraham oli kutsuttu ulos. Ja tämä Enkeli, joka istui siellä Abrahamin kanssa... Sen jälkeen, kun tämä Enkeli oli lähtenyt, kutsui Abraham Häntä Herra, Elohim.

²¹¹ Kuinka monet tietävät, että Elohim oli suuri Jehova Jumala? Varmasti. Herra Jumala. Ja Hän sanoi selkänsä käännettynä teltaan päin, (tarkatkaa mitä Hän sanoi Abrahamille, no niin, Hän oli vieras, eikä ollut koskaan ollut siellä aikaisemmin). Hän sanoi: “Abraham, missä on vaimosi Saara?” Kuinka Hän tiesi, että hänellä oli vaimo, ja kuinka Hän tiesi, että hänen nimensä oli Saara?

²¹² Nyt Raamattu kertoo Abrahamin sanoneen Hänelle, että Saara oli teltassa Hänen takanaan, teltassa Hänen takanaan. Hän sanoi: “Abraham, Minä tulen vierailemaan luonasi tulevana vuonna tähän aikaan; niin kuin olen luvannut sinulle tämän lapsen, niin Minä tulen antamaan hänet sinulle.” Ja Saara, ei ääneen, vaan itseksensä, hän nauroi sisimmässään. Ja tämä Enkeli, jonka selkä oli käännettynä teltaan, sanoi: “Miksi Saara nauroi?” Näettekö sitä? Jeesus sanoi, että se tulisi tapahtumaan pakanain keskuudessa juuri ennen lopun aikaa. Messias tulisi alas Pyhän Hengen muodossa.

¹⁹⁷ Nainen sanoi: “Kaivo on syvä, eikä sinulla ole mitään, millä nostaa vettä.” Ja sitten keskustelu jatkui edelleen. Mitä Hän oli tekemässä? Ottamassa kosketusta hänen henkeensä. Se on sama asia, jonka minä teen juuri nyt teille. Yritän pitää teidän mielenkiintonne.

¹⁹⁸ Hän sanoi: “Tuo minulle juotavaa.” Ja keskustelu jatkui eteenpäin, kunnes Hän oli löytänyt hänen vaikeutensa. Kuinka moni tietää, mikä se oli? Hän eli aviorikoksessa. Niinpä Hän sanoi: “Nainen, mene noutamaan aviomiehesi, ja tule tänne.”

¹⁹⁹ Hän sanoi: “Ei minulla ole mitään aviomiestä.”

²⁰⁰ Hän sanoi: “Se on totta. Sinulla on ollut viisi, ja se, jonka kanssa elät, ei ole sinun aviomiehesi.”

²⁰¹ Nyt tämä nainen, sellaisessa tilassa, (ollen niin kuin me ajattelisimme hänen olevan, prostituoidun, pahamaineisen naisen) kuunnelkaapa, mitä hän tiesi Kirjoituksesta. Hän ei koskaan kutsunut Häntä niin kuin saarnaajat tekivät: “Belsebul, ennustelija; perkele.”

²⁰² Ja jokainen tietää, että ennustelija on perkeleestä. Niinpä, mikä on ennustelija? Se on aiheen vääristelijä. Perkele ei voi luoda mitään. Jos hän olisi luoja, voisi hän tehdä itselleen maailman. Mutta hän voi vääristellä sitä, mitä Jumala on luonut. Käsitätkö te sen? Tämä kuulostaa vähän suoralta näin sekalaisessa kuulijakunnassa, mutta mies voi naida vaimon ja elää hänen kanssaan, ja vuode on saastuttamaton. Sama teko toisen naisen kanssa, ja hän on mennyt. Näettekö, se on oikean asian vääristelyä. Tehän ymmärrätte mitä tarkoitan, Saatana vääristelee. Ennustelija on vääristelty Jumalan näkijä, vääristelty perkeleen valta-alueelle.

²⁰³ Ja huomatkaa sitten... Tämä nainen ei kutsunut Häntä siksi. Hän sanoi: “Herra, minä tajuan, että Sinä olet profeetta.” Kuinka moni tietää, että hän sanoi niin? Melko paljon eri tavalla kuin mitä nuo saarnaajat sanoivat. Hän sanoi: “Minä tajuan, että Sinä olet profeetta.” Tarkatkaa nyt, kuunnelkaa! “Me tiedämme, me samarialaiset, meille on opetettu, me tiedämme, että kun Messias tulee, Hän tulee tekemään näitä asioita.” Oliko se Messiaan merkki? Oliko se? “Me tiedämme, että kun Messias tulee, Hän tulee tekemään näitä asioita; mutta kuka sinä olet?”

²⁰⁴ Jeesus sanoi: “Minä olen Hän, joka puhun sinulle.”

⁶⁶ Tuo suuri kotka ei enää räpyttänyt enempää siipiään. Se vain näytti tietävän kuinka asettaa siipensä, ja joka kerta tuulen tullessa, se vain ratsasti tuulen mukana korkeammalle. Se nousi tuulen mukana aina vain korkeammalle. Minä seisoin siellä katselemassa sitä, kunnes se oli tullut aivan pienen pieneksi pisteeksi.

⁶⁷ Minä sanoin: “Oi Jumala, sitä se on.” Se väsyi tuohon säkätykseen. Se ei ole seurakunnasta toiseen juoksemista, eikä siihen tai tähän liittymistä, on vain tiedettävä kuinka asettaa siivet Hänen Pyhän Henkensä voimassa. Kun Hän tulee sisälle, niin te vain ratsastatte ja ratsastatte edelleen ja edelleen. Mennen pois kaikesta tästä säkätyksestä: “Ihmeiden päivät ovat ohitse!” “Ei ole sellaista asiaa kuin Pyhä Henki!” “Te olette kokonaan väärässä siinä!” “Ei ole mitään sellaista asiaa kuin jumalallinen parantaminen.” Te vain ratsastatte eteenpäin sen yläpuolella. Päästäkää vain Pyhä Henki sisälle ja ratsastakaa pois. Kohotkaa vain ylemmäksi ja ylemmäksi, suoraan kuuloetäisyyden ulkopuolelle.

⁶⁸ Oi, Jumala on valmistanut kotkan, ja jos joku haukka yrittäisi seurata kotkaa, hajoaisi se olemattomiin ilmassa. Jos varis yrittäisi seurata sitä, tippuisivat siltä kaikki höyhenet. Kotka on erikoisvalmisteinen lintu.

⁶⁹ Jumala vertasi profeettojansa kotkiin. Profeetta nousee kaikkien näiden asioiden yläpuolelle, sinne missä hän voi nähdä pitkälle. Nyt jos kotkalla olisi suuret ja voimakkaat siivet, kohottamaan hänet sinne, mutta hänen silmänsä eivät olisi verrattavissa hänen siipiinsä, tulisi hän olemaan sokea päästessään sinne ylös. Siitä syystä haukka, vaikka se yrittäisikin olla kotka, ei kuitenkaan voisi nähdä mitään päästyään niin korkealle. Niinpä sille ei olisi mitään hyötyä kiivetä sinne ylös. Katsokaahan, se on erikoisvalmisteinen lintu. Ja kristitty on erikoisvalmisteinen henkilö. Niin se on.

⁷⁰ Ei ole mitään tarvetta mennä kirkkoon, ellei ole jotakin, mikä sanoo teille, että se on kaikki siellä. Se on jotakin erikoista, mitä Jumala tekee teille. Ja kotka voi kohota niin korkealle, kunnes te ette enää näe sitä, mutta se voi nähdä kaiken pienimmänkin liikkeen maassa. Sillä on niin valtava näkö.

⁷¹ Jokin aika sitten, kolme tai neljä vuotta sitten, olin tyttäreni kanssa kävelemässä Cincinnatiin eläintarhassa. Vein heidät sinne yhtenä lauantai-iltapäivänä, näyttääkseni heille erilaisia asioita; ja pikku Saara

ja minä kävelimme... Hän oli vain pieni tyttö silloin, kolmen tai neljän vuoden ikäinen. Ja kävellessämme ympäri, siellä oli suuri kotka häkissä.

⁷² Olen aina vihannut nähdä eläimiä häkeissä. En tiedä, en koskaan pidä siitä, kun näen kanarialintuja. En nyt tarkoita sanoa mitään undulaateistanne ja muista asioista, mutta en vain pidä siitä, kun näen jotakin häkissä. Minä tiedän, mitä on olla suljettuna johonkin uskonnolliseen häkkiin, jossa teillä ei ole mitään vapautta. Minä haluan olla vapaa.

⁷³ Aivan niin kuin te annatte kanarialinnuillenne kaikki vitamiinit mitkä vain voitte, jotta niille kasvaisi hyvät sulat ja hyvät siivet, ja sitten te pidätte sen häkissä. Mitä hyötyä siitä on sille? Mitä hyötyä on lähettää saarnaajia seminaareihin, ja niin edelleen, ja kouluttaa heitä ja kaikkea senkaltaista, ja sitten sulkea heidät häkkiin sanomalla: "Ihmeiden päivät ovat ohitse. Mitään sellaista asiaa ei ole." Mitä hyötyä silloin on heidän kouluttamisestaan?

⁷⁴ Veli, minä pidän jostakin vapaasta, niin että voitte lentää, harjoittaa itseänne, pidän uskonnosta, joka antaa teidän päästä vapaaksi.

⁷⁵ Panin merkille tämän suuren kotkan. He olivat juuri vanginneet sen ja panneet häkkiin. Ja mielestäni se oli kaikkein murheellisin näky, mitä koskaan olen nähnyt. Kun tulin tuon häkin luo, makasi tuo valtavan suuri kotka siellä häkin lattialla, suuret siipensä levitettyinä. Sen höyhenet olivat hakkautuneet pois sen päästä, kaulan ympäriltä ja siipien päistä.

⁷⁶ Katsoin sitä. Se ryömi häkin poikki, katsoi häkin seinää, ja tässä se tuli. Se iski häkkiin päällään ja siivillään, höyhenten lentäessä ympäri, ja se putosi takaisin maahan. Se nousi ylös uudestaan. Lensi jälleen niin kovaa kuin kykeni, iski päällään ja siivillään häkin seinään ja putosi takaisin. Se makasi siellä suuret silmät pyörien ympäri; katsellen ylös.

⁷⁷ Oi, ajattelin: "Se on yksi surullisimmista näyistä, mitä nähdä voi!" Se on taivaallinen lintu. Se oli syntynyt liitelemään taivaalla, ja tässä, ihmisen petoksen tähden, se oli suljettuna häkkiin. Se on taivaan lintu, jota tietää tuskin mitään maassa olemisesta. Se on tottunut elämään taivaalla.

⁷⁸ Siellä se makasi katsellen sinne ylös, missä sen todellisuudessa pitäisi olla, missä sen sydän kaipasi olla; mutta siellä olivat nuo rautatangot välissä.

¹⁸⁸ Tarkatkaa nyt. Hän näytti tuon merkin juutalaisten edessä; Hän teki sen samarialaisille; mutta ei koskaan pakanoille. Te ette voi löytää yhtään tapausta siitä. Ei koskaan. Mutta ennen kuin Hän lähti... Hän sanoi nyt tuolle naiselle kaivolla... Tarkatkaa nyt tätä naista, tuota prostituoitua, joksi me häntä kutsuisimme. Hän tiesi enemmän Jumalasta kuin puolet Yhdysvaltain saarnaajista tietää. Kyllä, he ovat niin älykkäitä, että heillä ei ole tilaa yliluonnollista Henkeä varten. Monet heistä ovat hienoja kristittyjä, yliluonnollisia veljiä; mutta jotkut heistä ovat yhä kananpoikia.

¹⁸⁹ Ja tämä pieni nainen... Hän lähetti opetuslapsensa pois, ja istuutui sinne kaivolle, koska samarialaiset odottivat... Kuinka monet tietävät, että samarialaiset odottivat Messiasta? Uskotteko sen? Hyvä on, sallikaa minun lainata teille Johanneksen 4. luvusta, siitä, kun tämä samarialainen nainen tuli kaivolle. Hän sanoi...

Nyt, sillä aikaa, kun olen siinä, H 40:stä 50:een, ottakaa paikkanne. Hyvä on. H 40 – 50. Siinä ovat kaikki rukouskortit. Ottakaa paikkanne.

¹⁹⁰ Huomatkaa nyt, Hän meni tuona päivänä sinne kaivolle ja istuutui, ja opetuslapset menivät kaupunkiin ostamaan ruokaa. Heidän poissa ollessaan, eräs mukavannäköinen nainen tuli kävellen sinne vesiastia päänsä päällä. Ja laskiessaan astiaa alas, nostaakseen vettä, hän kuuli jonkun sanovan: "Tuo Minulle juotavaa." Hän katsoi ja näki siellä erään juutalaisen, joka ei ollut kuin kolmenkymmenen, mutta Kirjoitus sanoo, että Hän näytti viisikymmenvuotiaalta. Kuinka moni tietää sen?

¹⁹¹ "Sinä olet mies, joka et ole vielä yli viidenkymmenen, ja sanot nähneesi Abrahamin."

¹⁹² Hän sanoi: "Ennen kuin Abraham oli, Minä olen." Kyllä.

¹⁹³ He sanoivat: "Sinä et ole yli viidenkymmenen."

¹⁹⁴ Siellä istui Jeesus kaivolla, ja näyttämö oli jotenkin tällä tavalla. Hän sanoi: "Tuo Minulle juotavaa." (Heillä oli silloin rotuerottelu, niin kuin heillä oli tapana etelässä, värillisten ja valkoisten välillä.)

¹⁹⁵ Nainen sanoi: "Ei ole tapana, että sinä, joka olet juutalainen pyydät minulta samarialaiselta naiselta..." Kuunnelkaa nyt, tai ette huomaa sitä.

¹⁹⁶ Hän sanoi: "Nainen, jos sinä tietäisit kenelle sinä puhut, sinä pyytäisit Minulta juotavaa. Ja Minä antaisin sinulle vettä, jota et tule täältä noutamaan."

¹⁸⁰ Kumartakaamme nyt päämme ja kohottakaamme kätemme, sillä aikaa, kun väkijoukko hiljenee.

*Rakastan Häntä, rakastan Häntä, (Vedä lähelle, Herra)
Koska Hän ensin rakasti mua.
Ja osti pelastukseni Golgatan puulla.*

¹⁸¹ [Veli Branham kutsuu rukousjonon.] ...Israelin kadonneet lampaat. Onko näin? Nyt, kuinka monta ihmisrotua on täällä maan päällä? Kolme. Haamin, Seemin ja Jaafetin suvut. Ja niitä ovat juutalaiset, pakanat ja samarialaiset. Oletteko huomanneet? Kuinka moni tietää Jeesuksen antaneen Pietarille avaimet Helluntaihin? Se on totta. Hän käytti avainta Valtakuntaan Jerusalemissa juutalaisille. Onko se oikein?

¹⁸² Filippus oli mennyt ja kastanut heitä Samariassa. Jotta he saisivat Pyhän Hengen... Pietari, jolla oli avaimet, tuli Samariaan ja laski kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen, samarialaiset. Onko se oikein? Sitten Korneliuksen talossa, kuka kutsuttiin sinne? Pietari. Siitä lähtien siitä ei ole enää sanottu mitään muuta, koska Evankeliumi oli jo avattu kaikille, Haamin, Seemin ja Jaafetin suvuille.

¹⁸³ Jos nyt panette merkille, haluan teidän tarkkaavan. Siellä oli kaksi ihmisluokkaa, kaksi ihmisrotua, jotka odottivat Messiasta. Keitä ne olivat? Juutalaiset ja samarialaiset. Pakanat, me olimme anglosakseja. Me kuljimme nuija selässä palvoen epäjumalia ja me emme odottaneet mitään Messiasta.

¹⁸⁴ Nyt haluan pitää huomionne vireillä, jos voin, siihen esti kunnes olemme saaneet rukousjonon valmiiksi.

¹⁸⁵ No niin, me emme odottaneet mitään Messiasta, ja niinpä me emme saaneetkaan mitään. Mutta noille, jotka odottivat Häntä, heille Hän ilmestyi. Kuinka monet nyt uskovat sen?

¹⁸⁶ Nyt, sen jälkeen, kun he olivat hylänneet Messiaansa, muistakaa, Hän tuli juutalaisille. Minkä kaltaisen merkin Hän näytti heille? Hän tunsu heidän sydäntensä salaisuudet. Mitä tuo ortodoksinen seurakunta sanoi Hänestä? "Hän on Belsebul; ennustaja."

¹⁸⁷ Jeesus sanoi: "Minä annan sen teille anteeksi; mutta jonakin päivänä Pyhä Henki on tuleva ja tekevä saman asian, ja sitä vastaan puhumista ei tulla koskaan antamaan anteeksi tässä maailmassa, eikä maailmassa, joka on tuleva." Onko se oikein?

⁷⁹ Ajattelin, että se oli surullinen näky, kunnes kerran näin kuinka ihmiset, jotka Jumala oli luonut omaksi kuvaksensa, olivat vangittuina kirkkokuntien häkeissä, jotka eivät uskoneet Jumalalliseen parantamiseen; vangittuina paikkoihin, joissa he eivät voineet olla vapaita. Heillä on taivaassa syntyneet, Jumalan lähettämät Henget itsessään sillä tavalla, mutta he panevat heidät häkkeihin, joista he eivät pääse ulos.

⁸⁰ Nähdä miesten ja naisten kulkevan kaduilla siveettömästi pukeutuneina; kapakoissa, pantuina häkkeihin, vaikka heidän pitäisi olla vapaita Jumalan poikia ja tyttäriä, he melkeinpä iskevät aivonsa hajalle jotakin vasten yrittäen päästä vapaaksi.

⁸¹ Oi Jumala, jos minulla olisi ollut valtaa, niin olisin ostanut tuon vanhan kotkan ja antanut sen mennä vapauteen minne se kaipasi.

⁸² On hirvittävä asia sulkea se häkkiin. Mutta kuinka hirvittävää onkaan ottaa Jumalan poikia ja panna heitä häkkeihin, vaikka heidän henkensä todellisuudessa kaipaa päästä ulos sieltä ja tehdä jotakin. Ja sitten joku sanoo: "Ei ole mitään sellaista asiaa kuin jumalallinen parantuminen." "Ei ole mitään sellaista asiaa kuin Pyhän Hengen voima." "Ei ole mitään sellaista..." Ja he panevat heidät häkkiin. Veli, salli minun sanoa sinulle, on olemassa vapaus.

⁸³ Kerran eräs mies sai kiinni vanhan variksen ja satoi sen kiinni jalastaan, koska se oli maissipellossa. Ja lintuja alkoi lentää ylitse, sanoen: "Tulehan nyt, Johnny Varis, menkäämme etelään; lähtekäämme etelään; talvi on tulossa."

⁸⁴ Se oli jo niin kurjassa kunnossa, että pystyi tuskin kävelemään. Ja sitten eräs hyvä mies kulki ohitse eräänä päivänä ja sanoi: "Tuo vanha varis raukka. Minäpä päästän sen irti. Ja kun hän oli tehnyt sen, tulivat muut varikset ylitse, sanoen: "Tulehan nyt, Johnny Varis, lähtekäämme etelään." Se oli ollut niin pitkään sidottuna paikalleen, että se vain käveli ympäri ja sanoi: "En voi tehdä sitä; en voi tehdä sitä." Se ei tiennyt, että se oli vapaa.

⁸⁵ Sillä tavalla ihmiset ovat tänään. Te ette tiedä, että Jeesus Kristus on vapauttanut teidät, veljeni. Menkäämme ulos siitä! Menkäämme jonnekin! Jumala teki meidät vapaiksi. Älkää kuolko nälkään. Jumalalla on taivaat täynnä helluntaisiunauksia Hänen hyvyytensä koskemattomissa varastoissa. Menkäämme sen luo! "Kuka tahansa tahtoo, hän tulkoon." Juokaa Elämän Vesistä vapaasti.

⁸⁶ Kotka rakentaa pesänsä korkealle vuorille. Se on kuin Seurakunta. Jeesuksen Kristuksen Seurakunta on Seurakunta, joka on asetettu kukkulan laelle antamaan Valoa. Se on korkealla; sillä on korkeat tavoitteet. Sen pitäisi olla suuressa odotuksessa, koska me olemme odottaneet Jumalan tekemän jotakin.

⁸⁷ Jos te tulette tänne tänään iltpäivällä sanoen: "Menen sinne, ja jos pääsen rukousjonoon, niin hyvä on. Jos Hän tulee sanomaan minulle, että olen terve, jos Herra antaa minun tietää, minä..." Oh, älkää olko sellaisessa odotuksessa. "Mutta, jos Hän ei tee sitä, silloin en tule saamaan mitään."

⁸⁸ Silloin ette voi odottaa paljoakaan! Tulkaa seurakuntaa tänä aamuna. Jos olette sairas sanokaa: "Minä odotan meneväni kotiin terveenä! Minä en tule lähtemään, ennen kuin se tapahtuu!"

⁸⁹ Jos teillä ei ole Pyhää Henkeä sanokaa: "Minä tulen pysymään täällä ja mätänemään tähän paikkaan, tai sitten saan Pyhän Hengen. Tulen tänne Pyhän Hengen ihmisten keskuuteen; minä tulen tänne, missä Henki on, ja tulen pysymään juuri tässä kunnes saan Sen!"

⁹⁰ Olkaa kuten vanha Buddy Robinson, kun hän meni ulos maissipeltoon, ja sanoi: "Herra, jos Sinä et anna minulle Pyhää Henkeä, niin tullessasi takaisin maan päälle, tulet löytämään juuri tästä paikasta kasan Buddy Robinsonin luita." Sillä tavalla se tehdään. Tarkalleen. Me otamme sen liian sattumanvaraisesti.

⁹¹ Eräs mies yritti kerran etsiä Jumalaa, ja joka kerta, kun hän sanoi: "Minä olen pelastunut", sanoi perkele: "Ei, sinä et ole." Yhtenä päivänä hän loi maahan paalun, ja sanoi: "Saatana, tästedes tulen osoittamaan tätä paalua; juuri tässä on se paikka, jossa täytin Jumalan vaatimukset."

⁹² Lyökää omat paalunne maahan aivan sinne istuimenne viereen tänä iltpäivänä ja sanokaa: "Saatana, juuri tässä on paikka, johon jokainen epäily on jäävä, ja minä tulen lentämään pois Hänen kanssaan tänään iltpäivällä. Tulen vastaanottamaan tarkalleen sen, mitä Hän sanoi minun voivan tehdä", jos tulette uskomaan sen.

⁹³ Tämä vanha kotka, kun se on valmis rakentamaan pesänsä, se menee korkeille vuorille ja rakentaa pesänsä korkealle. Koska se haluaa suojella pienokaisiaan.

perintöosaansa. Hän ei ole koskaan liian kaukana, Hän on aina lähellä nostamaan teidät ylös. Uskotteko te sitä?

¹⁷⁵ Kumartakaamme sitten päämme rukousta varten. Kuinka moni nyt haluaisi tulla muistetuksi ja sanoa: "Herra, ole minulle armollinen. Anna minulle kotkan ajatukset. Anna minulle kotkan halut.. Anna minulle kotkan elämä. Salli minun lentää Sinun sineesi, Herra, missä kaikki asiat ovat mahdollisia niille, jotka uskovat. Vaikuta minussa usko. Anna minun siipieni kasvaa. Anna siipieni lihasten kasvaa, kunnes voin todella nähdä Jeesuksen." Oi, Jumala siunatkoon teitä.

¹⁷⁶ Taivaallinen Isä, sanoma on saattanut kuulostaa arvostelevalta, Herra. Mutta sitä ei ollut tarkoitettu sillä tavalla. Se on vain ainoa tapa minun antaa ihmisten tietää, Herra, mitä minä uskon, että Sinä yrität päästä heidän tykönsä ravistelemaan seurakuntaa. Tämä Sinun suuri perintöosasi, tämä suuri helluntaiseurakunta. Niin suuri seurakunta kuin se onkin, Sinä olet heiluttanut kaikenlaisia lahjoja heidän ympärillään, kaiken kaltaisia merkkejä ja ihmeitä, ja joskus he vain istuvat kuin kananpojat. Oi, Jumala, salli heidän nähdä, että he ovat kotkia; että he voivat lentää. Että he voivat ottaa uskonsa ja lentää pois siitä. Päästä eroon tästä vanhasta sanonnasta: "Se ei voi tapahtua. Siinä ei ole yhtään mitään."

¹⁷⁷ Oi, Jumala, minä rukoilen, että Sinä siunaisit jokaista täällä tänä iltpäivänä, ja laittaisit jokaisen heistä tulemaan lähemmäksi Jehovan Siipien alle. Suo se, Isä. Minä annan heidät Sinulle Jeesuksen Sinun Poikasi Nimessä. Aamen.

¹⁷⁸ On Herrasta Jumalasta kiinni, mitä Hän tekee. Meillä tulee nyt olemaan rukousjono niin, että pääsemme lähtemään täältä... Haluan, että menette kirkkoon tänä iltana. Jumala siunatkoon teitä. Rakastatteko te Herraa? Aamen. Laulakaamme vielä kerran, niin että voin kuulla tämän suuren joukon täällä Tulsassa laulavan:

*Rakastan Häntä, rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti mua.
Ja osti pelastukseni Golgatalla.*

¹⁷⁹ Antakaamme sen todella kuulua. Sanoma on ohitse. Palvokaamme nyt vain Häntä.

*Rakastan Häntä, rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti mua.
Ja osti pelastukseni Golgatan puulla.*

Jumala levittää suuret siipensä ja näyttää voimansa, että Hän on sama eilen, tänään ja iäisesti, kotkat sanovat: “Kyllä Herra. Sitä minä haluan. Minä taistelen sen puolesta. Minä tulen siihen.” Varmasti. Hän on sama eilen, tänään ja iäti.

¹⁶⁹ Mutta minne meidän aikamme on mennyt! Minä tunnen halua saarnata juuri nyt. Oh, mitä helluntaiseurakunta tarvitsee, on siivoamista! Se tarvitsee puhdistautumista. Se tarvitsee kuuraamista, pyhittäytymistä. Ihmiset, te ette ole maailmasta. Älkää ottako mallia muista ihmisistä. Älkää yrittäkö olla kuin jotkut filmitähdet. Sinä olet Jumalan tytär. Sinä olet Jumalan poika. Älkää yrittäkö olla kuin Matt Dillon ja joku muu. Älkää yrittäkö olla kuin Peabody Ernie, tai mikä nimensä sitten onkaan, tai kuten jotkut noista miehistä. Älkää rakastako maailman asioita. Jos te rakastatte maailman asioita, ei Jumalan rakkaus ole teissä. Minä tiedän veli, että se tekee teidät sairaaksi.

¹⁷⁰ Pienellä äidilläni oli tapana sanoa minulle... Kun me kaikki pienet lapset tulimme lauantai-iltana tuon puisen vesiastian ääreen. Hän täytti sen vedellä ja kylvetti pienimmän. Ja minä olin viimeinen kymmenestä, ja sain viimeisen kylvyn tuossa samassa vedessä, vain lämmitti sitä hieman. Me olimme niin köyhiä, että äiti otti vanhat nahat ja raapi rasvat niistä. Meillä ei ollut varaa ostaa sianrasvaa, joten hän otti tämän rasvan ja levitti sitä maissileivälle; ja me söimme papuja, nauriin naatteja ja maissileipää.

¹⁷¹ Ja meillä oli allergiaa ja kaikkea muuta, ja Mamma antoi meille joka lauantai ilta-annoksen risiiniöljyä. En vieläkaan voi kestää edes tuon aineen hajua. Kun tulin ottamaan sitä, pitäen kiinni nenästäni, minä sanoin: “Mamma, älä! Älä! Minä en voi kestää sitä.”

¹⁷² Hän antoi minulle hyvän vastauksen. Hän sanoi: “Poikani, jos se ei tee sinua sairaaksi, ei se tee sinulle mitään hyvää.”

¹⁷³ Sillä tavalla on tämän Sanan saarnaamisen kanssa. Jos se ei saa teitä todella sairaaksi, niin että se saisi teidän hengellisen ruuansulatuksenne toimimaan, se ei tule tekemään teille mitään hyvää. Se on totta. Sana tekee teidät vapaaksi, ja todella vapaaksi. Se irrottaa...

¹⁷⁴ Uskotteko te sitä? Seurakunta tarvitsee Pyhän Hengen herätyksen. Se tarvitsee suursiivousta. Nämä ovat kotkia; älkää ruokkiko niille kanapojan ruokaa. He ovat kotkia. Pankaa heidät sinne, missä heidän täytyy joko lentää tai kuolla, siinä kaikki. Ja Jumala on valvova

⁹⁴ Sillä tavalla Jumala tekee. Jos vain annatte Hänen tehdä sen, on Hän kohottava Seurakuntansa paikkaan, jossa te tulette olemaan maan korppikotkien ulottumattomissa. Varmasti Hän tulee tekemään sen.

⁹⁵ Kuinka paljon erilainen kotka onkaan kuin kananpoika! Kananpoika on myöskin lintu, mutta kana rakentaa pesänsä maahan jossakin kanatarhassa, jossa kärpät ja käärmeet ja kaikki muut voivat päästä käsiksi sen poikasiin. Taivaallisista se ei tiedä mitään, vaikka se onkin lintu; ehkä joku kirkkokunnallinen veli, joka pysyy maassa. Taivaallisista hän ei tiedä mitään, korkealle lentämisestä. Hän vain tietää, että jossakin siellä ylhäällä on sinistä ja kaunista.

⁹⁶ Kun vanha äiti kotka rakentaa pesänsä... Kuinka olemmekaan tarkanneet niitä monasti, se menee ja noutaa suuria keppejä ja asettaa ne ensin noille kiville, ne vetävät ne sinne suurilla nokillaan, ja sitovat ne paikoilleen orjantappuraköynnöksillä. Ja se on melkein kokonaan tehty orjantappuroista, joilla se sitoo nuo kuljettamansa paalun kaltaiset yhteen; ja se ankkuroi tuon pesän niin, ettei mikään myrsky voi puhalttaa sitä pois.

⁹⁷ Olen niin iloinen. “Tälle Kalliolle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani, eivätkä helvetin portit sitä voita.” Minkä kaltaiselle kalliolle? Hengelliselle ilmestykselle.

⁹⁸ “Kenen ihmiset sanovat Minun, Ihmisen Pojan olevan?”

⁹⁹ “Jotkut sanovat Elias, jotkut sanovat Mooses.”

¹⁰⁰ “Mutta mitä te sanotte?”

¹⁰¹ Pietari sanoi: “Sinä olet Kristus, Jumalan Poika.”

¹⁰² “Siunattu olet sinä, Simon, Joonan poika. Liha ja veri ei ole paljastanut tätä sinulle. Sinä et koskaan oppinut tätä jossakin seminaarissa. Kukaan ei koskaan ole opettanut tätä sinulle. Mutta Minun Isäni, joka on Taivaassa, on paljastanut tämän sinulle. Tälle kalliolle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani, eivätkä helvetin portit sitä voita. Elämän myrskyt eivät tule koskaan ravistamaan sitä. Siksi Hän sanoi olevansa Kotka. Hän rakensi pesän.

¹⁰³ Sitten vanha äitikotka, valmistautuessaan poikastensa syntymään, noutaa sinne kaikenlaista pehmeätä, kuten lehtiä, ja työntää ne nokallaan kaikkiin kulmiin ja peittää niillä kaikki piikit, niin etteivät ne pistä sen pienokaisia. Se menee, ottaa karitsan tai kaniinin tai jotakin sellaista, se

syö siitä lihan ja ottaa siitä turkin ja viimeistelee pesänsä sillä. Oi, se tekee sen todella kauniiksi, pienokaistensa tulla.

¹⁰⁴ Sitä myöskin Jehova Kotka tekee. Hän järjestää sen kaiken kuntoon. Kun uusi lapsi on syntynyt Jumalan Valtakuntaan, hän luulee osaavansa kävellä, mutta aina hän on törmäämässä ylös ja alas ja juoksemassa ympäri; mutta hänellä on hienoa aikaa. Hän on pesässä, missä kaikki on pehmustettua, tiedättehän. Kaatuminen ei loukkaa. Ja niin tekee myös Äiti Jehova Kotka. Se järjestää pesänsä todella pehmeäksi ja mukavaksi pienokaisiaan varten, jotka tulevat syntymään. Jonkin ajan kuluttua tulevat munat. Ja sitten tulevat pikkukotkat, ja mamma ja pappakotka ruokkivat pienokaisiaan, kunnes ne ovat melko hyvän kokoisia.

¹⁰⁵ Sitten kun ne tulevat määrättyyn kokoon, no niin, nyt mammakotka haluaa ehdottomasti varmistautua siitä, etteivät nuo pikkukotkat ole mitään sen kaltaista kuin kananpojat. Niin se on. Hän ei halua heidän olevan maahan sidottuja. Ne ovat kotkia, ja emo tietää, että ne ovat kotkia.

¹⁰⁶ Sillä tavalla Jehova Kotka tekee. Hän ei halua, että me olisimme kananpoikia jossakin kanatarhassa. Hän haluaa meidän olevan kotkia, ja ylhäällä sinessä. Meidän luonteemme on olla siellä ylhäällä, missä olemme vapaat. "Hän, jonka Poika on tehnyt vapaaksi, on todella vapaa." He tahtovat sinne ylös.

¹⁰⁷ Kuinka olenkaan tarkannut niitä monta kertaa! Muutama päivä ennen kuin pesän sekoittamisen aika tulee, nousee vanha äitikotka sinne pesän reunalle. Olen monia päiviä maannut lämpimässä auringossa tarkkaamassa niitä ja nähnyt tuon suuren äitikotkan... Ne ovat suuria. Äitikotka on suurempi kuin isäkotka. Joidenkin siipiväli kärjestä kärkeen mitattuna on neljätoistakin jalkaa. [Yli neljä metriä.]

¹⁰⁸ Äitikotka nousee sinne pesän reunalle ja pöyhistelee höyheniään sillä tavalla ja se nousee näiden pienokaistensa ylle, levittää suuret siipensä ja kirkuu! Ja kun se tekee sen, saa se joskus pikkukotkat kaatumaan selälleen. Se haluaakin niiden kaatuvan. Sitä se haluaa niiden tekevän. Sitten ne nousevat ylös. Ja se kirkuu jälleen! Miksi? Se opettaa ne tuntemaan äänensä. "Ja Minun lampaani tuntevat Minun Ääneni."

¹⁰⁹ Se haluaa niiden tuntevan sen, kun kirkumisen aika tulee. Ja pojat, kuinka se kirkuukaan! "Haluan teidän oppivan tuntemaan jokaisen soinnin äänessäni", se sanoo, "koska on olemassa paljon petoja. Haluan

"Aamen", se sanoi. "Se kuulostaa hyvältä."

¹⁶³ "Kun jälleen lennän ylitse, kultaseni, sinä voit hypätä. Ainoa asia, mitä sinun täytyy tehdä, on räpyttää pieniä uskon siipiäsi. Se on kohottava sinut ylös."

"Kuinka minä pääsen ulos siitä, Mamma?"

¹⁶⁴ "Räpytä vain siipiäsi, siinä kaikki. Sinä olet tuleva suoraan ulos. Ota vain uskosi ja astu sille; jatka räpyttelemistä, koska sinä olet kotka alusta alkaen! Sinä olet alun perin kotka. Räpytä siipiäsi."

¹⁶⁵ Se liiteli ympäri siellä yläpuolella. "Sinä näytät yhdeltä minun omistani siellä alhaalla missä olet." Ja tuo pikkumies hyppäsi jaloilleen, ja hyppi ylös ja alas neljä tai viisi kertaa. Tiedättehän, aivan kuin olisi taputtanut pieniä käsiään tai siipiään yhteen sillä tavalla. Ja ensimmäiseksi, tiedättehän, hän sai jalkansa irti maasta.

¹⁶⁶ Mutta tiedätkö, mitä tämä pikkukotka teki? Se istahti tolpan päähän siellä kanatarhassa, aivan keskellä suurta helluntailaiskirkkokuntaa. Ja tiedätkö mitä? Äiti kotka lensi yli uudestaan. Se katsoi tuota naista, pitkät housut jalassa, hiukset leikattuina, maalia kasvoillaan. Se sanoi: "Kultaseni, sinä näytät enemmänkin helluntailais-hiirihaukalta kuin helluntailais-kotkalta. Sinun täytyy pestä itsesi hieman paremmin kuin tuo, tai en voi edes päästä sinun tykösi." Oikein!

¹⁶⁷ Minulla ei ole tarkoitus loukata tunteitanne, mutta haluan keritä jotakin pois teistä. Salli minun sanoa sinulle, veli; se mitä helluntaiseurakunta tarvitsee, on siivoamista saarnatuolistista kirkonpenkkeihin asti. Se on totta. Asettaen syrjään painon. Ei ihme, ettei meillä voi olla mitään herätyksiä, kun syödään korppikotkien ruokaa, jäädään kotiin katsomaan televisiosta jotakin suosikkiohjelmaa, sen sijaan, että mentäisiin rukouskokouksiin. Ja naiset käyttävät tällaisia vaatteita. Miehet ottavat seuraryypyjä ja kertovat likaisia vitsejä keskenään. Mitä te tarkoittatte miehet? Jumala ei voi koskaan tulla alas sen kaltaiseen sekasoppaan!

¹⁶⁸ Teillä voi olla maan suurimmat seurakunnat, teillä voi olla enemmän rahaa kuin teillä koskaan on ollut. Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa! Te saatatte seurustella niiden kanssa, joita te kutsutte paremmaksi älylliseksi ryhmäksi; te voitte käyttää parempia vaatteita, mutta, veli, Jumala haluaa puhdasta sydäntä ja puhtaita käsiä. Hän haluaa siivotun seurakunnan; ja silloin Hän voi näyttää itsensä. Kun

“Ihmeiden päivät ovat ohitse.” “Ei ole mitään sellaista asiaa kuin jumalallinen parantaminen.” “Kot, kot, kot, kot.” Syöden kaikkea tuota törkyä, bingo-pelejä, vaatteiden riisumista ja kaikkea sellaista, televisioita ja kaikenkaltaista mielettömyyttä. Tuo pikkumies oli kotka. Se ei sopinut hänelle. Sen hajukin sai hänet oksentamaan. Kävellessä siellä ympäri, se oli eriskummalliselta näyttävä pikku kaveri.

¹⁵⁵ Kanaemo sanoi: “Tulehan nyt, kultaseni, meillä tulee olemaan suuret juhlat tänä iltana ja me tulemme tarjoilemaan...”

¹⁵⁶ Mutta se ei halunnut mitään sellaisista asioista. Hän vain käveli siellä ympäri, ajatellen: “Minä olen omituisen näköinen ankanpoika täällä.”

¹⁵⁷ Ja sanon sinulle yhden asian, veli, kun joku on syntynyt olemaan Jumalan lapsi, eivät vanhat uskontunnustukset ja kirkkokunnat tule koskaan tyydyttämään häntä! Ei koskaan. Maailman asiat: koripallo-ottelut, kutsut, bingopelit ja kaikki niiden kaltaiset hovit, joita nykyaikaisilla seurakunnilla on tänään, ei ihme, että he ihmettelevät: “Missä on Jumala?” He ovat murehduttaneet Jumalan pois luotansa. Niin se on.

¹⁵⁸ Kananpojat pitävät senkaltaisista asioista, mutta eivät kotkat. Sellainen ei ole kotkan ruokaa.

¹⁵⁹ Tässä se nyt käveli ympäri siellä, kaikkien muiden juostessa paikasta toiseen; kanaemon raapiessa esiin jotakin mitä likaisimmalta näyttävää asiaa, he kaikki juoksivat sinne syömään sitä. “Tervetuloa liittymään yhteen meidän kanssamme.” Mutta hän oli erotettu henkilö. Kyllä vaan. Hän ei halunnut mitään noista asioista. Se ei näyttänyt hänestä oikealta, se ei haissut oikealta; siellä ei ollut oikean kaltaista ilmapiiriä. Hän ei ensinkään pitänyt siitä. Hän sanoi: “Ei, ei.”

¹⁶⁰ Ja yhtenä päivänä vanha kotkaemo tuli etsimään häntä. Olen niin iloinen, että Hän tuli minun vuokseni. Hän lensi kanatarhan ylitse, katsoi alas ja näki siellä pienokaisensa, Hän sanoi: “Kultaseni, sinä et ole mikään kananpoika. Sinä olet Minun!” Kun se kuuli tuon äänen, se katsoi ylös. Se kuulosti hyvältä. Sillä oli kotkan luonne.

¹⁶¹ “Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.”

“Aamen”, se huusi takaisin.

¹⁶² “Älkää rakastako maailmaa tai maailman asioita. Jos niin teette, ei Jumalan rakkaus ole teissä.”

teidän tietävän, että olette kotkia. Haluan teidän tuntevan Kotkan äänen.” Aamen! Halleluja! “Minä haluan teidän tietävän, miltä kotka kuulostaa.” Sitten se levittää valtavat siipensä, sanoen: “Katsokaapa tänne, minä aion antaa teille ensimmäisen yksityislentonne. Mutta ensin haluan teidän katsovan, kuinka suuri minä olen.”

¹¹⁰ Oi, kuinka suloista se onkaan. Ehkä se on joskus sairaus, joka lyö meidät selällemme. Ehkä se on jotakin muuta, niin että voimme katsoa ylös ja ottaa nuo kaksi suurta Jehovan Siipeä, Vanhan ja Uuden Testamentin, ja sanoa: “Kuinka suuri Sinä oletkaan. Kuinka suuri sinä oletkaan, Herra.”

¹¹¹ Oi, emo rakastaa näyttää sen niille. “Katsokaa, kuinka voimakas minä olen.” Se kirkuu: “Tämä on minun ääneni.” Ja kuinka silloin voi joku saarnaaja sanoa, ettei tuo Kotka kiljuisi joka päivä samoin! Joka kerta, kun se kirkuu. Varmasti. “Hän on sama eilen, tänään ja iäisesti.”

¹¹² Vanha Testamentti sanoo: “Minä olen Jehova. Minä avasin Punaisen Meren. Minä toin nuo heprealaislapset ulos tulisesta pätsistä. Minä olen Se, joka nostin ylös Jumalan Pojan.” Halleluja! “Minä olen Se, joka lähetin Pyhän Hengen Helluntaipäivänä.” Katsomalla Hänen suurten siipiensä lävitse, ettekö te haluaisi nähdä sitä? Eikö se kiihotakin sydäntänne?

¹¹³ Nuo pienet kotkat sanovat: “Mamma, varmasti me luotamme sinuun. Sinä olet suuri ja voimallinen.”

¹¹⁴ Mitä jos joku katsoisi ylös aurinkokuntaa? Jokin aika sitten minut vietiin Palamarin vuorelle, ja sieltä te voitte kaukoputkella nähdä sadankahdenkymmenen miljoonan valovuoden päähän. Laskekaapa kuinka monta mailia se on? Tarkoitetaan, mikä on valon nopeus? Ja satakaksikymmentä miljoonaa vuotta valon nopeudella, ja sen jälkeen siellä on yhä kuita ja tähtiä ja maailmoja. Kuinka suuri Sinä oletkaan! Kuinka suuri Sinä oletkaan!

¹¹⁵ Ja nämä pikkukotkat katsovat ympärilleen, sanoen: “Kuinka suuri Sinä oletkaan.”

¹¹⁶ Tässä on kukkanen. Se kuoli; se meni maahan. Mutta tässä se tulee jälleen takaisin. Kuinka suuri Sinä oletkaan.

¹¹⁷ Tässä on joku vanha syövän murtama mies raukka, hänestä on jäljellä vain varjo, ja hänen puolestaan rukoillaan. Seuraava asia on, että te näette hänet suurena punakkana miehenä. Kuinka suuri Sinä oletkaan; kuinka suuri Sinä oletkaan.

¹¹⁸ Katsokaa jotakin naista täällä ulkona kadulla, joka ei ole sopiva edes koiran katsottavaksi; mutta antakaa Jumalan voiman kerran kiinnittää hänen huomionsa puoleensa, ja hän tulee huutamaan: “Kuinka suuri Sinä oletkaan!” Hän tulee panemaan syrjään jokaisen painon ja synnin, joka niin helposti häntä kietoo. Ja seuraavaksi te tulette näkemään hänet pyhitettynä henkilönä. Hän on ulkona Evankeliumin lentolehtisiä kainalossaan, tehden jotakin.

¹¹⁹ Antaa tuon pirtutrokarin, tuon iljettävän miehen siellä kadunkulmassa, antaa hänen kerran katsoa ylös ja nähdä: “Kuinka suuri Sinä oletkaan.” Tarkatkaa sitten, kuinka hän lakkaa myymästä viskiä, lopettaa ryypäämisen, tupakoimisen ja valehtelemisen ja niin edespäin; ja siellä hän on ulkona kadulla Raamattu kädessään, todistuksena Jumalan kirkkaudesta. Kuinka suuri Sinä oletkaan!

¹²⁰ Antaa Jumalan kerran levittää Uusi ja Vanha Testamentti teidän ylitsenne, niin että katsotte Sen sivujen lävitse ja näette, mitä se on. Te kuulette äänen huutavan sieltä, sanoen: “Olen sama eilen, tänään ja iäisesti. Mitä Minä tein heille, tulen tekemään sinulle. Minä olen sama. Minä olen Jehova; Minä en muutu.” Juuri nyt minusta tuntuu todella uskonnolliselta. Oi, kuinka hyvin tiedänkö, että se on totuus.

¹²¹ Äiti on päättänyt, että nuo pikku kotkat eivät tule olemaan mitään kananpoikia. Hän on päättänyt sen. Ja tiedätekö, mitä se sitten tekee? Sen jälkeen, kun se on pöyhistellyt höyheniään ja levittänyt siipensä, sanoen: “Katsohan tänne, Kultaseni, kuinka suuri minä olen. Katsokaa nyt, teidän täytyy luottaa minuun. Minä tulen viemään teidät jonnekin, missä teidän on luotettava minuun.”

¹²² Kuinka minä tietäisin, onko Jumala lähettänyt nämä sairaat ihmiset tänään tänne samalla tavalla? Pannut teidät sille paikalle, että lääkäri... Te sanotte: “Minä olen kristitty, veli Branham.” Minä tiedän sen. “Ja minulla on Pyhä Henki, ja tässä minä olen kärsivänä.”

¹²³ Kuinka te tietäisitte, vaikka Jehova yrittäisi saada teitä katsomaan noiden Siipien lävitse ja näkemään, kuinka suuri Hän on? “Kuinka suuri Minä olen. Minä tulen tekemään sinulle jotakin, niin että sinun on pakko luottaa Minuun.” Siinä se on teille. Ja ensin Minä haluan sinun tietävän mihin luotat. Näetkö Minun suuria Siipiäni?”

¹²⁴ Sitten muutaman päivän kuluttua, tiedätekö, mitä tuo äitikotka tekee? Niin kauan kuin tuo pesä on pehmeä, nuo pikku kotkat eivät halua jättää sitä. Niin se on. Ja tiedätekö mitä se tekee? Se käyttää

Jatkakaa vain pienen uskonne räpyttelemistä ylös ja alas. Te olette nyt tarpeeksi korkealla niin, että ette iske maahan.”

¹⁴⁸ Tiedätekö mitä? Mitä se sitten tekee; se syöksyy yhdelle sivulle tarkkaamaan niitä. Se liitelee niiden mukana. Ja tässä ne nyt ovat tarkalleen niin kuin helluntaiherätyksessä. Heitellen kuperkeikkaa toistensa ylitse, ja räpytellen niin kuin vain osaavat. Ne ovat huolettomia. Niillä on ylin luottamus mammaan, joka siellä sivummalla tarkkaa niitä. Kuinka seurakunnan tulisikaan tehdä niin.

¹⁴⁹ Jos joku noista pikkukotkista menettää tasapainonsa, se syöksyy heti alas ja noilla suurilla siivillään se nostaa sen ylös ja kantaa sen takaisin armoon. (Eikä se ole mitään baptistien opetusta, se on Raamattu.) Niin se kantaa sen jälleen ylös. Ravistelee sen uudestaan pois; antaen sen aloittaa uudestaan. Aamen!

¹⁵⁰ Noilla kotkilla on luottamus äitiinsä; täydellinen luottamus siihen, että äiti tulee auttamaan niitä ja kantamaan ne ylös jälleen. Hän kantaa heidät ylös kotkan siivillä, vieden heidät sinne ylös ja jälleen ravistellen heidät pois; ja antaa hänen aloittaa uudestaan. “Jos minä seuraan tai epäonnistun, salli minun nousta ylös ja yrittää uudestaan, Oi Herra.”

¹⁵¹ Jatkakaa uudestaan. Jumala on nostava teidät jälleen ylös, vieden teidät sinne ylös uudestaan ja taas ravisteleva pois. Yrittäkää pitää itsenne tasapainossa. Jatkakaa vain eteenpäin. Jatkakaa vain räpyttelemistä kunnes olette oppineet lentämään. Oi, siitä ei joku vanha kananpoika raukka tiedä mitään. Hän ei tiedä siitä yhtään mitään, koska hän ei ole koskaan ollut siellä ylhäällä. Yksikään sen esi-isistä ei ole ollut siellä. Kaikki mitä se tietää on “liity kirkkoon ja istu alas” siellä kanatarhassa. Hän ei tiedä paljoakaan siitä.

¹⁵² Eräällä miehellä oli kerran hautova kana, eikä hän voinut löytää tarpeeksi kananmunia sen alle; ja niinpä hän löydettyään kotkan pesän, kiipesi sinne ja otti kotkan munan ja pani sen tuon kanan alle. Ja kun poikue oli kuoriutunut, näytti tuo kotka naurettavalta noiden muiden kananpoikien rinnalla.

¹⁵³ Juuri noin se on, yksi jokaisesta pesueesta. Juuri noin se on. Se on totta.

¹⁵⁴ Ja tässä se oli, naurettavan näköinen pikkumies; eikä se voinut ymmärtää tuon kanan kotkotusta. Tuo vanha kana siellä pihan lantaläjissä: “Meillä tulee olemaan yhteinen illanvietto tänä iltana. Me tulemme tekemään kaikkea tätä.” Sillä tavalla: “Kot, kot, kot.”

tänään tarvitsee pesän ravistelun mahtavalla kohisevalla tuulella saamaan kaiken maailman ulos helluntaiseurakunnasta, niin että Se voi lentää yksin.

¹⁴³ Me tarvitsemme jälleen vanhanaikaisen Evankeliumin, Pyhän Hengen lähettämän, Jumalasta syntyneen herätyksen. Niin se on. Me emme tarvitse uutta presidenttiä. Meillä on sellainen ja hyvä. Me emme tarvitse uusia kaupunginjohtajia. Mitä tahansa he... Se on heidän asiansa. Mutta mitä me tarvitsemme on sananpalvelijoita, jotka saarnaavat Evankeliumin, ja tuovat seurakunnan jälleen takaisin Helluntaihin. Tuovat sen jälleen takaisin kotka-kokemukseen. Sitä seurakunta tarvitsee. Oi, ettehan te halua olla kananpoikia. Te olette kotkia! Teidän täytyy saada kotkan ruokaa.

¹⁴⁴ Ja tässä se nyt istuu, lyöden irti kaikki nuo vanhat höyhenet. Koska, jos se ei... Ja jos niillä ei ole tarpeeksi höyheniä jäljellä lähteä lennolle, ei se tule viemään niitä, ennen kuin kaikki nuo vanhat vauvanhöyhenet on puhallettu niistä pois. Sitten se tulee sinne ja kirkuu. Silloin se on valmis antamaan niille kokemuksen. Se levittää nuo suuret nelimetriset siipensä sillä tavalla, ja nuo pikkukotkat kurottautuvat ja kiipeävät ylös, se puhelee niille, koska ne ovat kuulleet sen äänen. Ne tietävät luottaa siihen.

¹⁴⁵ Se sanoo: "Nyt lapset, minä tulen viemään teidät yksinlennolle." Jokainen niistä nousee sen siiville, ja ottaa niistä otteen pikku jaloillaan ja tarttuu nokallaan yhteen noista höyhenistä. Ne ovat niin lujassa, että te ette voisi vetää niitä irti. Nuo höyhenet kestäisivät viisikymmentä pikku kotkaa sen siivillä. Se pitää tuosta höyhenestä kiinni sillä tavalla, ja vanha äiti kohottaa siipensä sillä tavalla, ja lentää pois tuolta kalliolta. Ja tässä se alkaa seilata ylös, ylös, ylös, ylös, kunnes se on siellä kaukana sinessä. Valtavan korkealla, nuo pikku kaverit eivät ole koskaan ennen olleet siellä, joten heille se on ilmeellistä aikaa.

¹⁴⁶ Tiedätekö, mitä tuo kotkaemo sitten tekee? Se kääntyy ympäri ja ravistelee jokaisen niistä pois selästään. Ne ovat kotkia. Niiden tulisi tietää kuinka lentää. Kyllä. Se ravistelee ne pois yksinlennolle. Se huutaa: "Hyvä on nyt, lapset, te olette kotkia."

¹⁴⁷ Niin kauan kuin te sanotte: "Mutta minä kuulun tähän seurakuntaan, minä en oikein tiedä siitä", te ette tule koskaan lentämään. Teillä on tarve tulla ravistelluksi pois ylhäällä ilmassa. Nuo pienet kotkat alkavat lentää. Emo huutaa: "Räpyttäkää siipiänne, lapset.

nokkaansa ja repii jokaisen turkinpalasen irti pesästä ja heittää sen ulos. Se on päättänyt, että poikaset eivät tule tottumaan maailman tavoille.

¹²⁵ Sitä Jumala joskus tekee. Oi, te ajattelette kaikkea suurta ja loistavaa. Älkää etsikö sitä. Silloin te olette miljoonan mailin päässä Helluntaista. Helluntaina ihmiset eivät etsineet helppoja asioita. He myivät sen, mitä heillä oli ja antoivat köyhille, ja kulkivat yksin Kristuksen kanssa. Ja tänään meidän täytyy omistaa laivue Cadillacia ennen kuin olemme edes hengellisiä. Mitä on tapahtunut? Jotakin on vialla jossakin.

¹²⁶ Antakaa minun valita tie Herra muutamien halveksittujen kanssa. Olen aloittanut Jeesuksen kanssa, Herra, vie minut lävitse välittämättä asianhaaroista. Ihmiset pelkäävät uutta syntymää. Se on vikana. He pelkäävät syntyä uudestaan!

¹²⁷ Jokainen tietää, että mikä tahansa syntymä, missä se sitten tapahtuukin, se on sekasotkuinen. Olkoonpa se sitten, vaikka sikalassa, tai pahnaläjässä, tai vaaleanpunaiseksi koristellussa sairaalahuoneessa, syntyminen on sotkuinen asia. Ja ihmiset eivät halua sekasotkua. Mutta sanon teille, minä en halua kohdata Jumalaa omalla tavallani; vaan haluan kohdata uuden syntymän Jumalan tasolla. En välitä täytyykö minun huutaa, vinkua, puhua kielillä, tai tehdä mitä tahansa. Minä en välitä, kuinka monet naapurit puhuvat minusta, antakaa minun olla uudestisyntynyt, enkä välitä minkälaisessa tilassa minä...

¹²⁸ Jos minun täytyy pilata koko maineeni... Sitä minulla ei olekaan. Se on yksi asia, josta minun ei tarvinnut luopua, minulla ei ollut mitään arvovaltaa tai mainetta. Minulla ei ollut mitään. Mutta en välitä, mitä se on, olen valmis menettämään kaiken ja tulemaan hulluksi Jumalan Valtakunnan tähden. Jos haluatte kutsua minua pyhäksi kieriskelijäksi, tai spiritistiksi, tai perkeleeksi, tai ajatustenlukijaksi, minä en välitä, mitä he sanovat, minä haluan Jeesuksen! Se on minun pää tavoitteeni. Millä tasolla se onkin, siitä en välitä. Haluan kohdata Hänet Hänen tasollansa. Ei sillä, mitä minä ajattelen oikeaksi, tai mitä joku sanoo olevan oikein, minä haluan sen, mitä Jumala sanoo oikeaksi. Niin se on. Jos Hän sanoo, että Hän on sama eilen, tänään ja iäisesti, silloin haluan nähdä Hänet, sillä tasolla.

¹²⁹ Jos minun täytyy saarnata pylväille ja syödä soodakeksejä ja juoda vettä purosta, minä yhä haluan Evankeliumin. Minä haluan Kristuksen siltä tasolta, jolta Kristus tulee.

¹³⁰ Tuo kotkaemo menee ja heittää kaikki tuon pehmikkeen ulos. Ja joka kerta, kun nuo pienet kotkat alkavat istuutua, siellä on orjantappuran piikki. Se on jotenkin piikikästä. Sitä... Antaa perkeleen... Niin kauan kuin he eivät....

“Pelastuitko sinä eilen illalla?”

“Kyllä vaan. Kyllä pelastuin.”

¹³¹ “Oi, olen niin iloinen siitä.” Mutta alkakaapa elää elämää; kohta he ovat sanomassa: “Pyhä kieriskelijä; sellainen-ja-sellainen.” “Oi, kuulutko sinä siihen ryhmään.”

¹³² Näettekö, Hän antaa teille piston aina ajoittain. Hän ei halua teidän tottuvan tämän maailman tavoille, näettehän. Tuo kotkaäiti ei halua noiden kotkien koskaan tulevan kananpojiksi. Se haluaa niiden lähtevän ulos tuosta pesästä. Ei väliä, missä ne ovat, sillä on jotakin parempaa niitä varten. Jumalalla on jotakin parempaa Seurakuntaa varten. Älkää vain asettuko aloillenne: “Minä olen helluntailainen.”

¹³³ Eräs sanoi kerran: “Veli Branham...” Eräs vanha mies Arkansasissa; hän oli parantunut, ja seuraavana päivänä hän käveli ympäri kainalosauvoineen. Hän oli myynyt lyijykyniä kadulla vuosia ja vuosia, ja nyt hän käveli ympäri kyltin kanssa, jossa sanottiin: “En tarvitse niitä enää siitä lähtien, kun Jeesus tuli minuun.” Ja tuona iltana hän nousi siellä kuulijakunnassa seisomaan, se oli Robinson Memorial Auditoriossa, Little Rockissa, ja hän sanoi: “Hetkinen vain, veli Branham.” Ja minä olin saarnaamassa. Hän oli nasarealainen, ja hän sanoi: “Tiedätkö, että sinä saarnaat aivan kuin joku nasarealainen. Ja sitten huomasi, että suurin osa ihmisistä täällä on helluntailaisia, ja nyt joku on sanonut minulle, että sinä olet baptisti. Minä en voi ymmärtää sitä.”

¹³⁴ “Oi”, sanoin, “se on helppoa. Minä olen helluntailais-nasarealais-baptisti.” Sitä se on tarkalleen. Kyllä vaan.

¹³⁵ Oi, veli, nuo polttomerkit. Kun me olimme ajamassa karjaa ylös vuorille, oli minulla tapana istua siellä polvi satulannupin yli heitettyinä, ja katsella kuinka tuo metsänvartija tarkkasi karjan läpikulkua. Ja monien eri omistajien karjaa, erilaisin polttomerkein merkittyinä kulki siitä ohitse. Tuo metsänvartija ei kiinnittänyt paljoakaan huomiota polttomerkkiin. Hän tarkkasi veren merkkiä. Aamen!

¹³⁶ Sen Jumala tulee huomioimaan. Hän tarkkaa Veren merkkiä; Hän ei välitä siitä, mikä polttomerkki teillä on. Miksi? Mikään muu ei voinut

mennä sisään tuolle laitumelle, kuin vain puhdasverinen Hereford. Eikä mikään voi mennä sisälle Taivaan Porteista, kuin Jeesuksen Kristuksen Veren kautta uudestisyntyneet. Minä en välitä, mitä te teette, kuinka älykäs te olette, kuinka hyvä saarnaaja te olette, tai kuinka hyvä seurakunnan jäsen te olette, ellette te ole syntyneet Jeesuksen Kristuksen Veren kautta, niin että teillä on Veren Merkki, te ette tule koskaan menemään sisälle. Siinä on yksinkertaisesti kaikki. “Kun Minä näen Veren, olen kulkeva ohitsenne.” Siinä kaikki. Hän päästää teidät sisälle, kun teillä on oikea Veren Merkki. Jumala tulee tarkkaamaan oman Poikansa Verta Seurakunnan yllä.

¹³⁷ Tämä vanha äitikotka pitää silmällä noita pikkukotkia. He eivät voi istua alas, kaikkialla on vain piikkejä, ja piikkejä, ja piikkejä.

¹³⁸ On jotakin muutakin mitä tuolle pesässä olevalle helluntaiseurakunnalle pitää tehdä, niin että he eivät tule “pesään sidotuiksi.” Minä en nyt potki mitään organisaatiota vastaan; älkää saako sellaista mieleenne. Mutta yritän sanoa: “Älkää antako siitä tulla pysähdyspaikkaa.” Te olette hienoja, ja minä pidän organisaatioista. Minä kuulun niistä jokaiseen. Näettehän? Varmasti kuulun. Kyllä vaan, minä synnyin niihin. Minä synnyin siellä. Mutta älkää pysähtykö siihen; älkää vain pysähtykö tuohon organisaatioon. Menkää vain eteenpäin Jumalan kanssa, kunnes tulette sinne ulos “yksityislennolle”.

¹³⁹ Nyt ensimmäinen asia, tiedättehän, on se, että vanha äitikotka on päättänyt antaa lapsilleen pienen kokemuksen. No niin, he liittyvät seurakuntaan, ja kaikki on hienosti, mutta sitten se alkaa tulla piikikkääksi, jotakin on vialla.

¹⁴⁰ Sitten yhtenä päivänä tuo vanha äiti tulee pesälle ja tarkastaa noita pienokaisia, ja huomaa, että niillä on aivan liian paljon irtonaisia höyheniä. Se tietää, että jos se vie nuo pikku kaverit sinne korkealle ilmaan noiden irtonaisten höyhenten kanssa, niin ne tulevat katkaisemaan niskansa.

¹⁴¹ Ja sanon teille, että jos helluntaiseurakunta ei saa hyvää siivousta, he myös tulevat katkaisemaan niskansa. Teidän täytyy muistaa se. Siellä on liian paljon irtonaisia höyheniä. Se on mikä on vikana.

¹⁴² Tiedätekö mitä tuo kotkaemo tekee? Se nousee pesän päälle ja alkaa tuulettamaan sitä pitkällä siivillään sillä tavalla. Oi, oletteko koskaan seisleet lentokoneen takana aikaisemmin. Ja höyhenet alkavat lentää joka suuntaan, kun tuo kohiseva mahtava tuuli alkaa pyyhkäistä noiden pikkumiesten höyhenten lävitse. Sanon teille, että seurakunta